



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

به نام خدا

شرکت ساتین تن کیمیا تولیدکننده داروهای دامپزشکی

تقدیم می کند

بیماری های پرندگان زینتی



Dr. Wafaa Abd El-Ghany

Cairo University

تالیف و ترجمه :

واحد R&D شرکت ساتین تن کیمیا

علی شیدائی



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

کاربرد داروی مولتی فانکشن بورآز در طیور زینتی

ویژگی	موارد مصرف
خاصیت ترمیمی بسیار قوی	زخم‌های مخاطی : ترمیم کننده ضایعات محوطه دهانی پرنده‌گان نظیر ضایعات ناشی از بیماری کانکر (تریکوموناس گالینه) در طوطی‌ها و کبوترها یا کاندیدیازیس در دهان زخم‌های پوستی : ترمیم کننده انواع زخم‌های پوستی ناشی از خراشیدگی ، دریدگی ، سائیدگی و زخم‌های عفونی چشم : درمان چشم صورتی و ترمیم زخم قرنیه چشم و عفونت چشم
خاصیت آنتی میکروبیال وسیع الطیف	درمان درماتیت‌های قارچی مثل ringworm درماتیت‌های ویروسی مثل پاپیلوما ویروس (زگیل) یا آبله درماتیت‌های باکتریایی و درماتیت‌های انگلی مثل کنه‌ها
خاصیت ضد عفونی کنندگی با قابلیت کنترل بسیار بالای عفونت	درمان بیماری‌هایی نظیر بامبل فوت و آبسه‌ها و ...
خاصیت ضد التهابی بسیار قوی	کاهش التهاب موضع درگیر و کمک به درمان هرچه سریعتر بیماری
خاصیت هیدروژلی	همانند پانسمن عمل می کند و می تواند در برخی بیماری ها نظیر تخم ماندگی همانند لوبریکنت عمل نماید



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

گونه‌های پرندگان زینتی :

African Grey Parrot



Amazon Parrot





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

Budgerigars



Photo courtesy TFH Publications

Canaries



Photo courtesy TFH Publications



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

Cockatiels



Macaws



Zebra finches



Photo courtesy TFFH Publications



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

Goffin's Cockatoo



Fischer's Lovebird



Photo courtesy TFIH Publications



بیماری‌های ویروسی پرندگان زینتی

Pacheco's Disease

عوامل بروز این بیماری :

- بیماری پاچکو یک بیماری بسیار عفونی و کشنده پرندگان است.
- این بیماری توسط ویروس بیماری پاچکو (PDV) که به سرعت در حال گسترش است ایجاد می شود که یکی از اعضای ویروس هرپس است و به ویژه پرندگان خانواده طوطی را تحت تأثیر قرار می دهد.
- هنگامی که پرنده آلوده می شود، ممکن است علائمی در پرنده ایجاد شود یا نشود، اما معمولاً طی چند روز پس از ابتلا به بیماری می میرد.
- همچنین به عنوان ویروس هرپس طوطی شناخته می شود، باعث هپاتیت حاد ویروسی طوطی‌سانان psittacine viral hepatitis می شود.
- این خانواده از ویروس ها همچنین شامل هرپس سیمپلکس مسئول تبخال و هرپس زوستر مرتبط با زونا (آبله مرغان) در انسان می شود.
- سه سویه اصلی ویروس هرپس در پرندگان یافت می شود: یکی بر قابلیت جوجه کشی تخم ها در طوطی های budgies تأثیر می گذارد. دیگری باعث ایجاد بیماری تنفسی فوقانی در طوطی آمازون می شود. سومی مسئول بیماری پاچکو است .
- با این حال، در این سویه‌ها ویروس‌هایی هستند که باعث بیماری می‌شوند، ویروس‌هایی که غیرفعال هستند و ویروس‌هایی که بی‌اثر هستند.
- به نظر می رسد طوطی های دنیای جدید (از قاره آمریکا) نسبت به طوطی های دنیای قدیم (از استرالیا و آفریقا) در برابر بیماری پاچکو مستعدتر هستند.



انتقال

- معمولاً بیماری پاچکو از طریق تماس با غذا، آب یا مدفوع آلوده منتقل می شود. انتقال از طریق هوا کمتر رایج است.
- این ویروس می تواند از یک پرنده که مشخصاً بیمار است منتقل شود و همچنین از ناقلانی که بدون علامت به نظر می رسند منتقل شود که می توانند ویروس را در مدفوع و همچنین از طریق ترشحات چشمی و تنفسی دفع کنند.
- جمعیت های در معرض خطر عبارتند از پرندگان وارداتی، پرندگانی که در پرندگان و فروشگاه های حیوانات خانگی در گروه های بزرگ نگهداری می شوند و آنهایی که در ایستگاه های قرنطینه هستند.
- گرد و غبار پر، شوره و هوای آلوده، غذا، آب و سطوح زندگی نیز به گسترش این بیماری کشنده کمک می کند.
- استرس ناشی از از دست دادن جفت، تولید مثل، جابجایی، تغییرات آب و هوایی و سایر تغییرات محیطی نیز می تواند باعث عفونت شود.
- مهم است که توجه داشته باشید ویروس هرپس بیماری پاچکو می تواند برای مدت طولانی در خارج از بدن پرنده زنده بماند و بنابراین پرنده را از هر سطح عفونی آلوده کند.
- ویروس های هرپس در شرایط استرس، خستگی و سوء تغذیه فعال می شوند. این شرایط ممکن است برای پرندگان در شرایط حمل و نقل، سوء تغذیه، ازدحام و پرورش وجود داشته باشد.

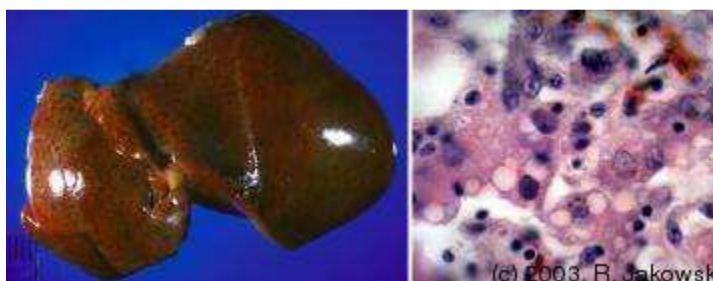
نشانه ها

- بیماری کامل پاچکو می تواند پرنده را در کمتر از ۲۴ ساعت از شروع اولیه علائمی مانند مدفوع شل و آبکی، اورات های زرد رنگ و بی حالی بکشد.
- در اشکال خفیف تر این بیماری، پرندگان ممکن است خسته به نظر برسند، ریگورجیت کنند (غذا را بالا بیاورند)، اشتهاى خود را از دست بدهند و تعادل و هماهنگی را از دست بدهند.
- دوره کمون بیماری پاچکو ۱۴-۳ روز است. متأسفانه، شایع ترین علامت مرگ ناگهانی است که تشخیص آن در کالبدگشایی تأیید می شود.
- علائم دیگر می تواند شامل اسهال با پیشرفت سریع تا مرگ در عرض ۴۸ ساعت باشد.



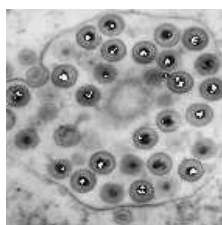
ضایعات

- بیماری پاچکو به بسیاری از اندام های پرنده از جمله کبد، طحال و کلیه آسیب می رساند. با این حال، اگر پرنده از عفونت جان سالم به در ببرد، آسیب اندام دائمی باقی خواهد ماند
- کلیه ها، کبد و طحال بزرگ شده، مناطق نکروز محدود شده روی کبد و خونریزی.
- پوست، طحال، روده، پانکراس و حفره بدن نیز ممکن است خونریزی را نشان دهند.



تشخیص :

- با تست pcr
- بسیار حساس است و مقادیر بسیار کمی از ذرات ویروسی را جذب می کند.
- بسیاری از پرندگان به ظاهر سالم در این آزمایش مثبت خواهند شد.
- اگر این پرنده تنها باشد اشکالی ندارد و در واقع ارزش آزمایش چنین پرنده ای جای بحث دارد. اگر این پرنده از یک خانواده چند پرنده است یا قرار است وارد آن شود، تنها راه حل این است که همه پرندگان واکسینه شوند.





درمان و واکسیناسیون

- داروی ضد ویروسی آسیکلوویر و به دنبال آن درمان حمایتی از جمله تجویز مایعات، جداسازی، و تغذیه لوله ای (گاواژ) موفقیت آمیز بوده است.
- داروی ضد ویروسی آسیکلوویر و به دنبال آن درمان حمایتی از جمله تجویز مایعات، جداسازی پرنده از سایرین، و تغذیه لوله ای (گاواژ) موفقیت آمیز بوده است.
- بهترین درمان برای بیماری پاچکو پیشگیری است.
- هیچ درمان واقعی برای این بیماری وجود ندارد و تنها کمک آن حمایت از پرنده در هنگام (و اگر) بیماری است.
- سال هاست که واکسن ها در دسترس هستند.

پیشگیری

- اگر پرنده شما به بیماری پاچکو مبتلا شود و زنده بماند، استرس ممکن است باعث ظهور مجدد عفونت شود. بنابراین، مهم است که پرندگان مشکوک به این ویروس را به مدت یک تا دو ماه قرنطینه کنید و از سرایت آن به حیوانات دیگر اطمینان حاصل کنید.
- سپس تمام سطوح آلوده باید با یک اکسید کننده مانند سفید کننده کلر ضد عفونی شوند. تمام فیلترهای هوای خانه نیز باید تعویض شوند.
- مهم است که پرندگان آزمایشات منظمی داشته باشند.
- واکسیناسیون به صورت تزریقی دو دوز موجود است و در فواصل چهار هفته ای به پرندگان مبتلا داده می شود. پس از آن، سالانه یک دوز تقویت کننده لازم است. با این حال، گزارش شده است که واکسن عوارض جانبی دارد و فقط پرندگان در معرض خطر - مانند پرندگان فروشگاه حیوانات خانگی - باید واکسینه شوند.
- رعایت دقیق تکنیک های خوب مراقبتی و جداسازی سریع موارد مشکوک بهترین اقدامات پیشگیرانه است. در مواردی که ناقلان مشکوک هستند، برخی آزمایش سرولوژیک برای ویروس را پیشنهاد می کنند. با این حال، به دلیل مشکلات منفی کاذب و این واقعیت که همه پرندگان مثبت ویروس را دفع نمی کنند، بسیاری هنوز این را یک ابزار تشخیصی قابل اعتماد نمی دانند.



بیماری منقار و پر طوطی سانان (PBFD)

بیماری منقار و پر پسیتاسین (PBFD) Psittacine Beak and Feather Disease یک بیماری ویروسی مسری و کشنده است که بر منقار، پرها و سیستم ایمنی پرندگان متعلق به خانواده Psittacidae تأثیر می گذارد. این بیماری برای اولین بار در سال ۱۹۷۵ توسط دامپزشکان در استرالیا شناسایی شد، جایی که این بیماری پرندگان وحشی را تحت تأثیر قرار می دهد. اگرچه پرندگانی که علائم بیماری را نشان می دهند معمولاً می میرند، معمولاً پرندگانی که در معرض ویروس قرار می گیرند، عفونت خفیفی ایجاد می شود و بهبود می یابند.

حساسیت:

- PBFD در بیش از ۴۰ گونه از psittacines تشخیص داده شده است ، بیشتر در اعضای دنیای قدیم از خانواده طوطی ها .
- PBFD بیشتر در کاکادوها دیده می شود، اما طوطی های Eclectus، مرغ عشق، طوطی های budgies و طوطی های خاکستری آفریقایی نیز تحت تأثیر قرار می گیرند.
- پرندگان جوان تر، به ویژه در شکل حاد بیماری، بیشتر تحت تأثیر قرار می گیرند. اکثر پرندگانی که مبتلا به PBFD تشخیص داده شده اند زیر ۲ سال سن دارند.

عامل ایجاد کننده:

- PBFD توسط یک ویروس DNA ایجاد می شود که بر سلول های سیستم ایمنی و آنهایی که منقار و پرها را تولید می کنند تأثیر می گذارد.
- ویروس یک سیرکوویروس است که یکی از کوچکترین ویروس هایی است که عامل بیماری است.
- یک ویروس مشابه کبوترها و سایر پرندگان را تحت تأثیر قرار می دهد.

انتقال:

- PBFD بسیار مسری است. مقادیر زیادی از ویروس که می تواند در هوا منتقل شود، در فضولات، محتویات چینه دان و گرد و غبار پر پرندگان آلوده یافت می شود.
- گرد و غبار پر به راحتی پراکنده می شود و می تواند غذا، آب، قفس، لباس و سایر نواحی محیط را آلوده کند.
- گفته شده است که ویروس ممکن است در رحم از پرنده ماده به تخم منتقل شود.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

- دوره کمون (فاصله بین قرار گرفتن در معرض ویروس و ایجاد علائم بیماری) بسته به میزان ویروس منتقل شده، سن پرنده، مرحله بیماری، رشد پر و سلامت سیستم ایمنی پرنده می تواند ۳-۴ هفته یا تا چندین سال باشد.

نشانه ها:

این بیماری به دو صورت حاد و مزمن وجود دارد.

فرم تحت حاد/ حاد :

- اشکال تحت حاد و حاد معمولاً در پرندگان بسیار جوان رخ می دهد و ممکن است با علائم غیرمرتبط با منقار یا پرها شروع شود. پرندگان مبتلا اغلب افسرده می شوند و به دلیل استاز چینه دان غذا را ریگورجیت می کنند.
- نوجوانانی که پرهای خود را از دست می دهند و در حال رشد هستند ممکن است ضایعاتی روی پرها داشته باشند، از جمله نوارهای دایره ای در اطراف پرها که پر را در قاعده آن تنگ می کند.
- این پرها اغلب شل هستند، به راحتی می شکنند، ممکن است خونریزی کنند و بسیار دردناک هستند
- آنها ممکن است دچار انتریت که باعث اسهال می شود و یا ذات الریه شوند و نهایتاً بمیرند، بدون اینکه ضایعه ای در پرها یا منقار ظاهر شوند. این اغلب به عنوان شکل تحت حاد بیماری نامیده می شود.

فرم مزمن :

- در شکل مزمن PBFD که در پرندگان مسن تر شایع تر است، پرهای پرزی شکل powder-down feathers اغلب اولین پرهایی هستند که تحت تأثیر قرار می گیرند.





- پرها شکننده هستند و به راحتی می شکنند، نوارهای منقبض دارند، ممکن است خونریزی کنند و ممکن است تغییر رنگ، تغییر شکل یا پیچ خوردگی داشته باشند.
- با آسیب فولیکول های پر، پرنده به زودی قادر به جایگزینی پرها نخواهد بود و پرهای اولیه و ثانویه دم و تاج از بین می روند.
- پوست برهنه در معرض دید قرار می گیرد و گرد و غبار پر روی بدن یا منقار یافت نمی شود .
- ناهنجاری های پر، که اغلب به آن "پرهای دیستروفیک" می گویند، ممکن است تا اولین پوست اندازی پس از عفونت ظاهر نشوند، که می تواند این دوره تا ۶ ماه باشد.
- منقار ممکن است مناطق فرورفته نامنظم ایجاد کند
- ممکن است نواحی نکروزه قهوه ای در داخل منقار بالایی دیده شود و منقار دراز شده، تغییر شکل داده و شکسته شود.
- عفونت ثانویه منقار و دهان اغلب رخ می دهد.
- در برخی از پرندگان، ناخن ها نیز ممکن است تغییر شکل داده و یا پوسته پوسته شوند
- مخاط در مدفوع، یا رنگ سبز در مدفوع ممکن است ایجاد شود. در برخی از پرندگان، کبد تحت تأثیر قرار می گیرد و نارسایی کبد ممکن است علت مرگ باشد.
- پرندگان مبتلا به شکل مزمن بیماری ممکن است ماه ها تا سال ها زنده بمانند قبل از اینکه در اثر عفونت ثانویه بمیرند .
- این دوره طولانی بیماری که در آن پرنده ممکن است بدون پر باشد و به تدریج ضعیف شود، می تواند از نظر عاطفی برای صاحبان بسیار دشوار باشد.





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



Photos of "Pikey" -
Lutino Ringneck,
diagnosed with PSFD -
visually by vet, no testing)

To the right, Pikey at 6 weeks.
Below Pikey at 6 months.
Sadly, Pikey has since passed on

Photos courtesy of loving owner,
Gayle from Cape Town,
South Africa





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا





تشخیص :

- بررسی تاریخچه پزشکی، وجود علائم بالینی و مشاهدات در طول معاینه فیزیکی در تشخیص PBFD پشتیبانی می کند.
- سایر شرایط مانند کمبودهای تغذیه ای، عفونت با پلیوماو ویروس (باعث بیماری نوپای طوطی و سایر بیماری های پسیتاسین می شود) polyomavirus، ناهنجاری های هورمونی و واکنش های دارویی می تواند باعث ایجاد ضایعات مشابه PBFD روی پرها شود.
- هیستوپاتولوژی (معاینه های میکروسکوپی بیوپسی) می تواند تشخیص را تایید کند. سلول های آسیب دیده دارای ناهنجاری هایی در هسته های خود خواهند بود که به آنها «جسم های درون هسته ای بازوفیلیک» basophilic intranuclear inclusion bodies می گویند. تشخیص ممکن است با آزمایش PCR (واکنش زنجیره ای پلیمرز) روی خون کامل یا نمونه های بیوپسی پرنده مبتلا تأیید شود. این آزمایش وجود ویروس را تشخیص می دهد
- همچنین ممکن است از روی سطوح موجود در محیط سوآب برداریم تا با این آزمایش بتوانیم آلودگی را تشخیص دهیم. ممکن است نتایج آزمایش مثبت و منفی کاذب رخ دهد. برای مثال، سلول های آلوده ای که در هوا هستند می توانند نمونه ای را آلوده کنند و نتیجه مثبت کاذب ایجاد کنند.
- پرندگان سالم با نتیجه آزمایش مثبت باید پس از ۹۰ روز مجدداً آزمایش شوند. اگر هنوز نتایج آزمایش مثبت داشتند، باید ناقل ویروس در نظر گرفته شوند.
- اگر آزمایش مجدد منفی باشد، ممکن است پرنده ویروس را از بین برده باشد، و ایمن شده باشد.
- اگر مقدار زیادی ماده ضد انعقاد در نمونه وجود داشته باشد یا تعداد بسیار زیاد ذرات ویروسی وجود داشته باشد و در آزمایش اختلال ایجاد کند، یا تعداد ناکافی گلبول های سفید آلوده در نمونه وجود داشته باشد، ممکن است نتایج منفی کاذب رخ دهد.

درمان

- درمان خاصی برای PBFD وجود ندارد.
- مراقبت های حمایتی شامل تغذیه خوب، گرمای مکمل (انکوباتور)، کوتاه کردن منقار و درمان عفونت های ثانویه می تواند ارائه شود.
- بیماری اما پیشرونده است و تعداد کمی از پرندگان بهبود می یابند.
- ممکن است لازم باشد یوتانازی برای پرندگان با علائم شدید و/یا دردناک در نظر گرفته شود.



- پرندگانی که به مرگ طبیعی می‌میرند، علی‌رغم درمان، معمولاً تسلیم یک عفونت ثانویه باکتریایی، قارچی یا ویروسی می‌شوند، زیرا سیستم ایمنی آنها به شدت سرکوب شده است. بیشتر پرندگان در عرض ۶ ماه تا ۲ سال پس از ابتلا به این بیماری می‌میرند.

پیشگیری و کنترل

- پرندگان باید از فروشندگان دارای پرندگان عاری از بیماری خریداری شوند.
- پرندگان جدیدی که وارد تأسیسات می‌شوند باید قرنطینه و آزمایش شوند. تکرار آزمایش در ۳-۴ هفته برای دوره کمون توصیه می‌شود
- پرندگان آلوده باید جدا شده و از برنامه های پرورش حذف شوند. پرندگان جوان باید جدا از افراد بالغ نگهداری شوند
- صاحبان پرندگان باید بدانند که اگر پرندگان دیگران را نگهداری می‌کنند، ممکن است این ویروس را به خانه خود بیاورند و پرندگان خود را آلوده کنند. باید از بهداشت و نظافت مناسب استفاده کرد.
- هیچ ماده ضد عفونی کننده شناخته شده ای وجود ندارد که این ویروس را از بین ببرد.
- در استرالیا، یک واکسن کشته شده ساخته شده است که می‌تواند از پرندگان در معرض خطر محافظت کند که این واکسن می‌تواند باعث بیماری شدیدتری در پرندگانی شود که قبلاً علائم PBFD را نشان داده بودند. پرندگان باید تا حد امکان در سنین پایین و به محض ۱۴ روزگی واکسینه شوند. واکسن باید بعد از یک ماه تقویت شود و پرندگان مولد باید یک ماه قبل از تولید مثل واکسینه شوند.

بیماری پاپیلوماتوزیس

Papillomatosis Disease

پاپیلوماتوز به رشد صورتی رنگ، پرولیفراتیو، زگیل یا گل کلم مانند اپیتلیوم (بافت پوششی) اشاره دارد. پاپیلوم ها ممکن است به صورت منفرد یا خوشه ای ایجاد شوند. اگرچه ممکن است در حفره دهان، چینه‌دان، مری، پروونتريکولوس (پیش معده)، سنگدان، کلواک، دستگاه تنفسی و ملتحمه رخ دهند، اما شایع ترین مکان ها حفره دهان و کلواک هستند. تصور می‌شود که علت ویروسی و عفونی باشد، احتمالاً از طریق پر آرایی preening و سایر تماس های نزدیک بین پرندگان منتشر می‌شود.



وقوع و انتقال

بیشترین شیوع پاپیلوماتوز در پسیتاسین های آمریکای مرکزی و جنوبی رخ می دهد
-به خصوص ماکائوهای سبز رنگ (کلواکال)، ماکائوهای آبی و طلایی (دهانی) و همچنین در
آمازون ها، کانورها و طوطی های سر شاهین (کلواکال).

نشانه ها

- علائم نشان داده شده بستگی به محل ایجاد پاپیلوم ها دارد.
- ضایعات دهانی ممکن است باعث خس خس سینه، مشکل در بلع و تنفس با دهان باز شود
- پاپیلوم ها در حنجره اگر راه هوایی را مسدود کنند ممکن است باعث خفگی شوند.
- پاپیلوم در دستگاه گوارش ممکن است باعث استفراغ، از دست دادن اشتها و تحلیل شود.
- ناباروری ممکن است به دلیل انسداد مکانیکی یا عفونت صعودی رخ دهد. اگرچه پرندگان ممکن است سال ها با پاپیلوماتوز زندگی کنند، اما پیش آگهی طولانی مدت آن محفوظ است.
- یک دوره افزایش و کاهش اغلب رخ می دهد و علائم برای مدتی فروکش می کند. با گذشت زمان، اما ضایعات پیشرفت می کنند. پاپیلوماتوز با مجرای صفراوی و مجرای پانکراس در طوطی های آمازون همراه است .

پاپیلومای کلواکی

- ممکن است در ابتدا با پرولاپس اشتباه گرفته شود. هنگامی که پرنده تحت استرس قرار می گیرد یا در حین مدفوع کردن ممکن است از دریچه مقعد بیرون زده دیده شوند
- زور زدن، خون در مدفوع، عبور گاز و بوی غیر طبیعی مدفوع رخ می دهد.
- ضایعات اغلب در سراسر کلواکا پخش می شوند و ممکن است به قدری گسترده شوند که نتوان آنها را به داخل دریچه مقعد بازگرداند.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



(c) 2000, Gretchen E. Kaufman, DVM



(c) 2000, Gretchen E. Kaufman, DVM



(c) 2000, Gretchen E. Kaufman, DVM



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



تشخیص و کنترل

- تشخیص با معاینه فیزیکی، رادیوگرافی حاجب و فلوروسکوپی است.
- علایم این بیماری می تواند بیماری های دیگری مانند اجسام خارجی، عفونت های باکتریایی و قارچی، مسمومیت با سرب و PDD (Proventricular dilatation disease) را تقلید کند.
- تعدادی از روش های درمانی آزمایش شده اند که شامل برداشتن جراحی، کرایوسرجری، کوتر شیمیایی، واکسیناسیون اتوژن و لیزر می شود.
- به نظر می رسد جراحی لیزری بهترین نتایج را ارائه می دهد .

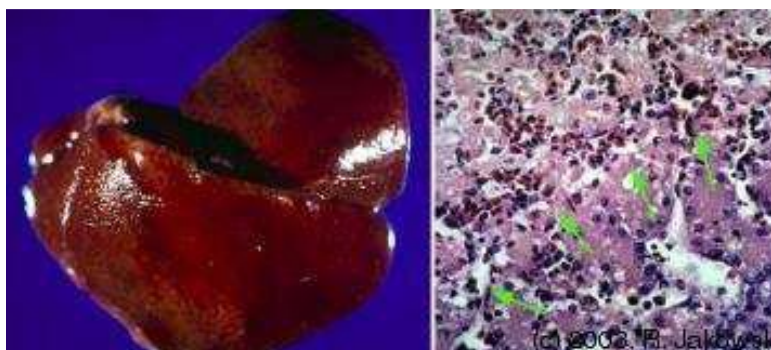


- پاپیلوماتوز قابل درمان نیست. تسکین می‌تواند برای راحت‌تر کردن پرندگان مبتلا انجام شود، اما اغلب یک بیماری پیشرونده و ناتوان‌کننده است.
- تمام پرندگان جدید از گونه‌های حساس باید به طور کامل مورد بررسی قرار گیرند تا پرندگانی که دارای پاپیلوم‌های دهانی یا کلواکال هستند شناسایی شوند.
- پرندگان آلوده نباید با پرندگان غیر آلوده نگهداری شوند.

پلیوماوایروس

Polyomavirus

پلیوماوایروس عمدتاً پرندگان جوان را قبل از اینکه خودش توانایی غذا خوردن پیدا کند تحت تأثیر قرار می‌دهد بزرگسالان به ندرت تحت تأثیر قرار می‌گیرند و می‌توانند علائم گذرا غیر اختصاصی (خواب آلودگی، بی اشتها، اسهال) را نشان دهند. در طوطی‌ها، ویروس می‌تواند علائم متفاوتی نسبت به سایر پسیستاسین‌ها ایجاد کند. طوطی‌های جوان رشد غیرعادی پر را نشان می‌دهند (که قبلاً فرنچ مولت French Mo نامیده می‌شد). این بیماری برای اکثر پرندگان جوان کشنده است، اما آنهایی که زنده می‌مانند ممکن است آسیب دائمی به پرها، خود داشته باشند (یا ممکن است آسیبی نبینند). این پرندگان ممکن است ناقل ویروسی شوند که از طریق مدفوع خود دفع می‌کنند. طوطی‌های جوانی که به این ویروس مبتلا می‌شوند، بی‌حال می‌شوند، در هضم غذای خود با مشکل مواجه می‌شوند و اغلب می‌میرند. پیشرفت بیماری می‌تواند از ۱ تا ۳ روز کوتاه باشد. تعداد معینی از پرندگان جوان ممکن است از این بیماری جان سالم به در ببرند. برخی دیگر می‌توانند ویروس را بدون نشان دادن علائم جدی دریافت و پردازش کنند و ویروس را دفع کنند و در نتیجه محیط را آلوده کرده و عفونت را گسترش دهند. به جز budgies و cockatiels که در طول زندگی به دفع ویروس ادامه می‌دهند، سایر گونه‌ها ناقل دائمی محسوب نمی‌شوند. دفع ویروس طی یک دوره ۶ تا هجده ماهه پس از آلودگی رخ می‌دهد.





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

درمان

- در حال حاضر هیچ درمانی پس از آلوده شدن پرنده به ویروس وجود ندارد، اما یک واکسن پیشگیرانه وجود دارد.
- از آنجایی که پلیوماویروس بر پرندگان بالغی که توسط افراد در یک محیط خصوصی نگهداری می شوند تأثیر نمی گذارد، واکسیناسیون لازم نیست.
- از سوی دیگر، این واکسن برای پرندگان در مراکز پرورش و برای نوزادان جوانی که در معرض سایر پرندگان قرار دارند بسیار توصیه می شود.

بیماری گشادی پیش معده (PDD)

Proventricular dilatation disease

فرآیند گوارش طوطی با حرکت رفت و برگشت غذا بین پروونتريکولوس، سنگدان و روده مشخص می شود. PDD توسط یک ویروس (هنوز شناسایی نشده) ایجاد می شود که سیستم گوارشی را فلج می کند، و در حرکت گوارش اختلال ایجاد می کند و بنابراین از هضم و جذب غذا جلوگیری می کند. غذا در پروونتريکولوس راکد می شود و ممکن است گندیده شود یا به سرعت بدون هضم از سیستم گوارش عبور کند.

نشانه ها

- طوطی به شدت غذا می خورد، هر مقدار هم غذا روبرویش بزاری احساس گرسنگی خواهد کرد.
- کاهش پیشرونده وزن و کاهش آهسته سلامتی به دنبال این بیماری وجود دارد.

درمان

- تمام جزئیات این بیماری هنوز مشخص نیست، اما مشخص است که می تواند همه پسیتاسین ها، چه جوان و چه بزرگسال را تحت تأثیر قرار دهد.
- تاکنون فقط درمان های تسکینی و مراقبت های حمایتی در دسترس بوده است.



آبله پرندگان

Avian Pox

عفونت با ویروس آبله بیشتر در قناری هایی که در فضای باز نگهداری می شوند، طوطی های جوان و پرندگان وحشی اخیراً صید شده مشاهده می شود. انواع مختلفی از ویروس های آبله وجود دارد. برخی فقط بر گونه های خاصی از پرندگان تأثیر می گذارند، برخی دیگر بر چندین گونه تأثیر می گذارند. به عنوان مثال، ویروس آبله قناری فقط قناری ها و پرندگانی را تحت تأثیر قرار می دهد که می توانند با قناری ها آمیخته شوند.

انتقال

- ویروس پاکس با خوردن یا استنشاق ویروس منتقل می شود. پشه ها می توانند ویروس را منتقل کنند و شیوع بیماری در پرندگانی که در قفس های بیرونی یا پرندگان نگهداری می شوند بیشتر است.
- این ویروس همچنین می تواند از طریق یک زخم یا زخم باز که از قبل وجود داشته وارد بدن پرنده شود.
- در نهایت، ابزار و تجهیزات مورد استفاده در تغذیه دستی بچه پرندگان می تواند ویروس را منتقل کند.
- دوره کمون پنج تا ده روز است.

نشانه ها

علائم بالینی می تواند متفاوت باشد، اما سه شکل کلی از این بیماری وجود دارد. در یک شیوع، ممکن است بیش از یک شکل از بیماری دیده شود.

جلدی (آبله خشک)

- بر پرندگان شکاری و پسیتاسین ها تأثیر می گذارد .
- ندول ها در نواحی بدون پر پرنده از جمله پاها، پاها، سوراخ بینی، منقار و اطراف چشم ایجاد می شوند. ندول ها به جوش هایی تبدیل می شوند که باز می شوند و پوسته ها را تشکیل می دهند و ممکن است به طور ثانویه با باکتری ها یا قارچ ها عفونی شوند.
- اگر چشم درگیر باشد، قرمزی پلک ها، ترشحات، التهاب قرنیه، آب مروارید و کوچک شدن چشم ممکن است رخ دهد.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

- برخی از ضایعات می توانند بسیار بزرگ باشند و ممکن است تا ۶ هفته یا بیشتر وجود داشته باشند

دیفتریک (آبله مرطوب)

- روی این گونه‌ها اثر می گذارد Passerines, Blue-fronted Amazons, Pionus Parrots.
- ورم ملتحمه Conjunctivitis اغلب اولین علامت این بیماری است. سپس، ضایعات خاکستری تا قهوه‌ای در داخل دهان و روی زبان ایجاد می‌شود و ممکن است به سمت مری گسترش یابد. ممکن است پرنده در خوردن و آشامیدن مشکل داشته باشد. ممکن است ضایعات روی چشم و اطراف آن ایجاد شود و گاهی اوقات باعث زخم شدید قرنیه و آسیب دائمی به چشم شود.

سپتیسیمیک

- قناری ها و فنچ ها را تحت تاثیر قرار می دهد
- علائم معمولاً به طور ناگهانی رخ می دهند و بسیاری از سیستم های بدن می توانند درگیر شوند. پرنده ممکن است علائم متعددی از بیماری از جمله پره‌ای باد کرده، از دست دادن اشتها و بی حالی را نشان دهد. آنها دچار ذات الریه می شوند که منجر به سیانوز می شود و بسیاری از آنها در عرض ۲ تا ۳ روز می میرند



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



5. House Finch with pox lesion on eye and leg 6. House Finch with pox lesion on eye

Above Photos by a Project FeederWatch participant.



7. House Finch with pox on face



8. Tree Sparrow with a pox lesion on its leg



Wild Turkey with pox lesions

Detail:



Raptor with pox lesions

Photographs courtesy of the Wildlife Pathology Unit Staff of the New York State Department of Environmental Conservation



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



Dr. Jaime Ruiz



تشخیص

تشخیص عفونت آبله‌ویروس اغلب با بررسی میکروسکوپی سلول‌هایی که با سواب زدن ضایعه به دست می‌آیند، قرار دادن مواد روی یک لام و رنگ‌آمیزی آن انجام می‌شود. معاینات میکروسکوپی بیوپسی، و جداسازی ویروس از بافت‌های آسیب دیده نیز می‌تواند از موارد تشخیصی باشد.

درمان

- هیچ دارویی وجود ندارد که ویروس را از بین ببرد، بنابراین درمان شامل مراقبت‌های حمایتی برای کمک به بهبودی پرنده است.
- ویتامین A ممکن است به طوطی‌ها برای بهبود سلامت پوست و پوشش داخلی دهان و مری تجویز شود.
- آنتی بیوتیک‌ها و ضد قارچ‌ها ممکن است برای پیشگیری یا درمان هر گونه عفونت ثانویه استفاده شوند.
- تغذیه لوله‌ای ممکن است در برخی از پرندگانی که غذا نمی‌خورند ضروری باشد.
- دلمه‌های اطراف چشم را می‌توان با کمپرس مرطوب نرم کرد.
- سعی نکنید پوسته‌ها را بردارید.
- در صورتی که چشم‌ها تحت تأثیر قرار گرفته باشند، ممکن است از پمادهای چشمی استفاده شود.

کنترل شیوع

- با استفاده از توری از قرار گرفتن پرندگان در معرض پشه جلوگیری کنید .
- برای واکسیناسیون پرندگان سالم از واکسن ویروس آبله استفاده کنید که برای گونه‌های خاص مانند کبوتر، کبوتر، قناری یا پسیتاسین موجود است.
- پرندگان مبتلا را از بقیه جدا کنید .
- همیشه قبل از مراقبت از پرندگان بیمار به پرندگان سالم غذا بدهید و آنها را نگهداری کنید
- پس از دست زدن به پرندگان بیمار دست‌ها را به خوبی بشویید.
- برای تغذیه دستی هر پرنده از تجهیزات جداگانه استفاده کنید. ظروف غذا و آب، هر وسیله یا موادی که در تغذیه دستی استفاده می‌شود و هر وسیله دیگری که با ترشحات دهانی پرندگان در تماس است را



- تمیز و ضد عفونی کنید. ضد عفونی کننده های مناسب شامل ۱٪ هیدروکسید پتاسیم (KOH)، ۲٪ هیدروکسید سدیم (NaOH) و ۵٪ فنل می باشد.
- از پرندگان در برابر زخم ها محافظت کنید، زیرا ویروس آبله می تواند از طریق شکاف در پوست یا زخم باز وارد بدن شود.

بیماری نیوکاسل (ND)

New Castles Disease

ND یک ویروس مشترک بین انسان و دام است که می تواند پرندگان و افراد را تحت تاثیر قرار دهد. در حالی که بیشتر در پرندگان وحشی دیده می شود، ND می تواند طوطی ها و دیگر گونه های پرندگان خانگی را نیز تحت تاثیر قرار دهد. ND از طریق مایعات دهان و مدفوع منتقل می شود. علائم شایع ND در پرندگان شامل تشنج، اختلال در عملکرد تنفسی و وضعیت های غیر طبیعی مرتبط با مشکلات عصبی است. • اغلب به عنوان بیماری دیستمپر پرندگان یا بیماری نیوکاسل وولوژنیک ویسروتروپیک (VVND) شناخته می شود، ND یکی از جدی ترین بیماری های پرندگان است.

عامل بیماری

- ND توسط یک ویروس (پارامیکسو ویروس، از سروتیپ گروه ۱) ایجاد می شود.

انتقال

- با میل به گلبول های قرمز، ویروس به سرعت در سراسر بدن پخش می شود.
- این ویروس بسیار مسری است و به صورت مدفوع و ترشحات بینی از طریق تماس مستقیم، از طریق هوا یا روی اقلام آلوده مانند ته کفش، غذا یا ظروف و قفس آلوده پخش می شود.
- ویروس همچنین می تواند به پوسته تخم مرغی که با بافت یا غذای آلوده در تماس است نفوذ کند و در نتیجه جنین را آلوده کند.
- می تواند در خارج از میزبان برای چندین هفته در یک محیط گرم و مرطوب و به طور نامحدود در مواد یخ زده زنده بماند



تشخیص

- تشخیص با جداسازی ویروس از مدفوع پرندگان زنده یا اندام حیوانات آلوده در کالبدگشایی انجام می شود.
- پس از تایید تشخیص، توصیه هایی در مورد یوتانازی و دفع پرندگان آلوده و اجرای قرنطینه برای جلوگیری از انتشار انجام میپذیرد .

درمان

- هیچ درمان یا واکسنی وجود ندارد. با این حال، تزریق سرم هایپر ایمنی برای محافظت از پرندگان در معرض تماس قبل از اینکه علامت دار شوند، استفاده شده است. هنگامی که پرندگان شروع به نشان دادن علائم می کنند، این کار بی اثر است .
- متأسفانه، پیش آگهی این بیماری ضعیف است، با نرخ مرگ و میر نزدیک به ۱۰۰ درصد، پس از ابتلا.

پیشگیری

- اگرچه این ویروس مقاوم است و می تواند در بسیاری از محیط ها زنده بماند، اما با کم آبی و قرار گرفتن در معرض اشعه ماوراء بنفش (نور خورشید) به سرعت از بین می رود.
- تمامی پرندگانی که قرار است وارد شوند باید قبل از ورود به کشور به مدت ۳۰ روز در مراکز خارج از کشور قرنطینه شوند. تمام موارد مشکوک به ND باید به مقامات گزارش شود.
- پرندگان تازه به دست آمده باید حداقل ۳۰ روز جدا شوند - ۶ هفته بهتر است. کفش و لباس را کنار بگذارید تا فقط در منطقه قرنطینه بپوشید.
- باید از تامین کننده پرندگان خود گواهی نامه ای درخواست کرد که تایید می کند پرنده یا پرندگان شما به طور قانونی و بهداشتی وارد شده اند و شما باید بررسی کنید که پرنده ها در قفس های جدید یا کاملاً ضد عفونی شده منتقل شوند. بزرگترین عامل در گسترش ND صنعت قاچاق پرندگان است .
- فقط کارگران ضروری و وسایل نقلیه را در مزرعه یا حداقل فقط در مناطقی که بلافاصله مجاور و شامل مرغداری ها هستند، مجاز به ورود کنید.
- لباس تمیز و امکانات نظافت را برای کارکنان فراهم کنید
- وسایل نقلیه ورودی و خروجی از مزرعه (از جمله لاستیک و زیرانداز) را تمیز و ضد عفونی کنید.
- پرندگان خانگی را در مزرعه نگهداری نکنید .



- فلسفه همه داخل یا همه خارج را رعایت کنید که شامل :
 - کنترل حرکت کلیه طیور و فرآورده های طیور از مزرعه ای به مزرعه دیگر.
 - پرندگان بالغ را از گله جدا نکنید تا در بازار زنده به فروش برسند.
 - مرغداری ها را بین ورود هر تعداد پرنده تمیز و ضد عفونی کنید .
- از گله ها در برابر پرندگان وحشی که سعی در لانه سازی در مرغداری ها دارند محافظت کنید و به گله های همراه با پرندگان اهلی غذا ندهید.
- کنترل های دقیق را بر روی دفع و جابجایی لاشه پرندگان، بستر و کود دامی انجام دهید.
- پرندگان بیمار را برای بررسی به آزمایشگاه مورد تایید بیاورید.

بیماری های باکتریایی

پسیتاکوزیس

Psittacosis

این بیماری در انسان پسیتاکوزیس نامیده می شود و معمولاً از همین اصطلاح برای اشاره به بیماری در طوطی استفاده می شود. یک اصطلاح دقیق تر برای بیماری پرندگان «کلامیدیوز پرندگان» است . گاهی به آن تب طوطی نیز می گویند.

عامل ایجاد کننده

- پسیتاکوز توسط ارگانیسمی به نام *Chlamydophila psittaci* ایجاد می شود که قبلاً به نام *Chlamydia psittaci* شناخته می شد. این ارگانیسم دارای ویژگی های باکتری و ویروس است.
- *C. psittaci* می تواند سایر پستانداران را نیز آلوده کند .

انتقال

- این بیماری می تواند از طریق ترشحات بینی و همچنین مدفوع، از طریق استنشاق یا بلع، منتقل شود.
- *C. psittaci* در برابر خشک شدن مقاوم است، بنابراین می تواند برای مدت طولانی در محیط زنده بماند و به راحتی در ذرات گرد و غبار در هوا منتقل می شود.



- انتقال *C. psittaci* توسط پرندگان آلوده (از جمله پرندگان بدون علامت) در مواقع استرس (حمل و نقل، ازدحام بیش از حد، استرس محیطی، وجود بیماری های دیگر، تولید مثل و غیره) افزایش می یابد.

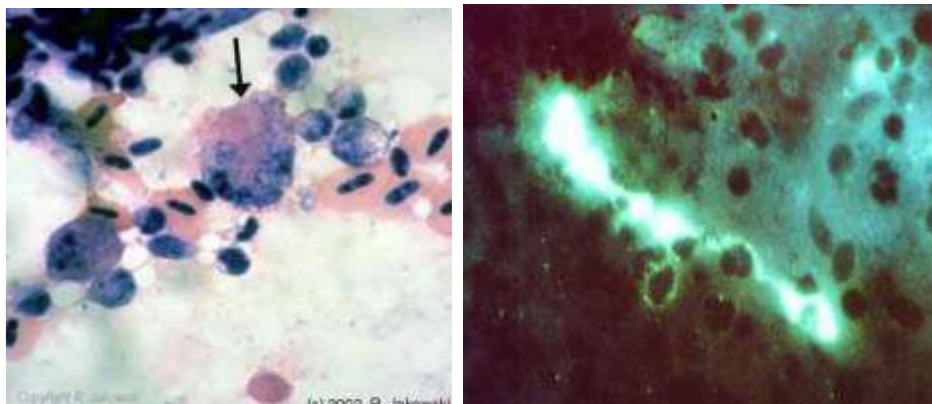
نشانه ها

- ترشحات از چشم یا بینی.
- سختی در تنفس
- بی حالی و اسهال
- کاهش اشتها
- کاهش وزن، ضعف و افسردگی.
- بیماری میتونه مرگ آور باشد
- پرندگان می توانند ناقل *C. psittaci* بدون نشان دادن هیچ علامتی باشند
- ناقلین ممکن است متعاقباً در صورت استرس بیمار شوند و ممکن است ارگانیزم را به فرزندان خود منتقل کنند که ممکن است بیمار شوند یا بمیرند زیرا پرندگان جوان مستعدتر هستند.



تشخیص

- هیچ آزمایش قطعی واحدی برای کلامیدوز وجود ندارد، اگرچه چندین آزمایش غربالگری برای دامپزشک شما در دسترس است
- ترکیبی از شرح حال، علائم بالینی، آزمایش خون و آزمایش هایی که وجود *C. psittaci* را غربال می کند می تواند برای تشخیص استفاده شود.



پیشگیری

- در صورت امکان، پرندگان را از منابعی خریداری کنید که از پیش غربالگری کلامیدوز را انجام می دهند، و غربالگری کلامیدوز را برای پرندگان جدید توسط دامپزشک پرندگان انجام دهید.
- اگر از قبل در خانه پرنده دارید، پرندگان جدید را حداقل به مدت ۶ هفته قرنطینه کنید.
- یکی از پرندگان شما مبتلا به کلامیدوز تشخیص داده شده است، آن پرنده باید از سایر پرندگان جدا شود (ترجیحاً در ساختمانی متفاوت باشد زیرا بیماری می تواند به راحتی توسط ذرات معلق در هوا منتقل شود) و هر پرنده دیگری که علائمی از خود نشان می دهد نیز باید فوراً جدا شود.

درمان

- این بیماری معمولاً قابل درمان است، اما موفقیت درمان به سلامت کلی پرنده و وجود بیماری دیگر و همچنین سن و گونه پرنده بستگی دارد.
- درمان معمولاً طولانی مدت است (مطمئن شوید که دوره کامل را دنبال کرده اید) و این درمان باید با ضدعفونی کامل محل ترکیب شود.
- درمان آنتی بیوتیکی با تتراسایکلین یا داکسی سایکلین انجام می پذیرد. در پرندگان جوان از آزیترومایسین می توان استفاده کرد.

اقدامات احتیاطی اگر پرنده شما کلامیدوز دارد:

از آنجایی که این بیماری به انسان ها منتقل می شود، این موارد باید رعایت شود :

- محل خود و تمام وسایل پرنده را کاملاً ضد عفونی کنید.
- در برخورد با فضولات پرندگان احتیاط کنید.



- گردش پرها و گرد و غبار را به حداقل برسانید.
- اجازه ندهید افراد مسن، باردار، بیمار یا خیلی جوان با پرنده شما تماس داشته باشند
- استرس را در محیط پرنده کاهش دهید

علائم در انسان‌ها

- در افراد، علائم معمولاً ۴ تا ۱۵ روز پس از مواجهه ظاهر می‌شوند که ممکن است شامل شروع ناگهانی تب، لرز، سردرد، بی‌حالی و درد عضلانی، سرفه غیرمولد، و گاهی اوقات مشکل در تنفس و تنگی قفسه سینه باشد.
- عفونت *C. psittaci* می‌تواند منجر به ذات‌الریه، گاهی اوقات شدید شود
- به ندرت ممکن است سایر ارگان‌ها درگیر شوند و موارد کشنده نیز گزارش شده است.

چه کسانی در خطر هستند :

- ۷۰٪ موارد ابتلا در انسان‌ها ناشی از تماس با پرندگان همراه است.
- ممکن است پسیتاکوز کمتر تشخیص داده شود، اما یک بیماری شایع در انسان نیست .
- پسیتاکوز معمولاً بسیار خفیف است و به راحتی با آنتی بیوتیک قابل درمان است، اما می‌تواند کشنده باشد، بنابراین اگر علائم پسیتاکوز را دارید و با پرنده تماس داشتید، حتماً به پزشک خود اطلاع دهید.
- افراد دچار نقص ایمنی، سالمندان و کودکان خردسال در معرض خطر ابتلا به بیماری‌ها و عوارض جدی هستند.

سل پرندگان

Avian Tuberculosis

سل یک بیماری مشترک بین انسان و دام است که می‌تواند هم پرندگان و هم انسان را مبتلا کند. سل پرندگان از طریق هوا منتقل می‌شود و عفونت‌ها در اثر استنشاق ارگانیزم‌های ریخته شده در مدفوع ایجاد می‌شوند. سل پرندگان می‌تواند به مردم منتقل شود، همانطور که افراد مبتلا به سل می‌توانند بیماری خود را به پرندگان منتقل کنند.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

عامل ایجاد کننده

- عفونت مایکوباکتریوم آویوم در پرندگان ناشایع است و ناشی از یک باکتری مرتبط با عامل سل است.
- این باکتری ها می توانند اندام های متعددی را آلوده کنند

انتقال

- مایکوباکتریوم آویوم را می توان در مدفوع پرندگان آلوده یافت.
- فضولات می تواند غذا و آب را آلوده کند و باکتری ها می توانند توسط پرندگان غیر آلوده بلعیده شوند.
- مایکوباکتریوم آویوم نیز از طریق استنشاق باکتری قابل انتقال است

نشانه ها

- شکم متورم
- کاهش وزن ، باوجود اینکه اشتهای خوبی دارند
- اسهال ، مدفوع آبکی
- اختلال در تنفس
- لنگش
- پرهای ضعیف
- افزایش حجم اورات سفید در مدفوع پرنده
- ندول ها یا زخم های پوستی





درمان

- درمان با آنتی بیوتیک های تخصصی گران است و ممکن است نیاز به ادامه یک سال یا بیشتر داشته باشد
- بسیاری از افراد، به ویژه آنهایی که سیستم ایمنی سرکوب شده دارند، مبتلا به عفونت مایکوباکتریوم آویوم تشخیص داده شده اند، اما این انسان ها بیشتر با آب آلوده، قرار گرفتن در معرض محیط و غیره آلوده شده اند، و نه با پرندگان خانگی. با این حال، پتانسیل انتقال بیماری مشترک بین انسان و دام باید در نظر گرفته شود، به ویژه در خانواده هایی که دارای سیستم ایمنی سرکوب شده هستند.
- برای جلوگیری از این بیماری و سایر عفونت ها، افراد باید هنگام تمیز کردن قفس دستکش بپوشند، پس از دست زدن به پرند دست های خود را به خوبی بشوید و در صورت مشاهده علائم بیماری، پرند خود را معاینه کنند.

بیماری های کلستریدیایی

Clostridial Diseases

در پرندگانی مانند طوطی و parakeets و در طیور ، بیماری کلستریدیا عفونت باکتریایی روده کوچک است. بسته به باکتری کلستریدیایی خاص درگیر، می تواند چندین اندام بدن را تحت تاثیر قرار دهد. به عنوان مثال، کلستریدیوم پرفرنجنس به طور معمول طوطی ها و پارکیت ها را آلوده می کند، در حالی که طیور می تواند توسط کلستریدیوم بوتولینوم (که به نوبه خود از طریق تولید سم باعث بوتولیسم می شود) آلوده شوند.

انتقال

- بیماری کلستریدیا پرند را از طریق تماس با غذا و آب آلوده، اسپور یا باکتری (معمولاً با تنفس آنها) و سطوح آلوده مانند قفس، ظروف و جعبه های لانه آلوده می کند.
- پرندگان نیز می توانند از طریق زخم های عفونی به این بیماری مبتلا شوند. اغلب، از طریق یک کلواک آسیب دیده رخ می دهد . کلواک قسمتی از بدن است که ادرار، مدفوع و اورات قبل از دفع از بدن پرند در آن ذخیره می شود.
- دامپزشک همچنین ممکن است کاهش پروتئین رژیم غذایی را در طول دوره های استرس، قرار گرفتن در معرض یا شیوع بیماری در نظر بگیرد.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

بیماری زایی

- علائم به نوع باکتری کلستریدیایی درگیر بستگی دارد اما همه آنها یک سم تولید می کنند.
- باکتری کلستریدیوم برخی از قوی ترین سموم را تولید می کند.
- انواع مختلفی از سم وجود دارد. انواع A و C باعث ایجاد بیماری در پرندگان می شود، در حالی که نوع B اغلب باعث ایجاد بیماری در انسان می شود.

نشانه‌ها

سموم باعث بروز خیلی از علائم می شوند همانند :

- زوال سریع سلامت
- از دست دادن اشتها، کاهش وزن، بی حالی
- مدفوع خونی یا غذای هضم نشده
- حتی پس از درمان عفونت باکتریایی پرنده، سم در بدن پرنده باقی می ماند و می تواند همچنان علائم ایجاد کند.

پیشگیری

- با اقدامات احتیاطی ساده می توان از بیماری کلستریدیا در پرندگان پیشگیری کرد
- این می تواند شامل ایجاد یک محیط بدون استرس با جلوگیری از ازدحام بیش از حد فضای زندگی پرنده باشد.
- پرندگان باید هوای تازه و تهویه مناسب داشته باشند.
- مطمئن شوید که خوراک به درستی ذخیره شده و عاری از رشد باکتری است
- اسپورهای باکتری ممکن است در محصولات ذرت و غلات و همچنین پلیت های تولیدی یا مواد غذایی اکستروود شده وجود داشته باشد و در صورت مساعد بودن شرایط ممکن است رشد باکتری را ایجاد کند.
- ضد عفونی کردن منظم محیط زندگی پرنده به پایین نگه داشتن سطح باکتری های بیماری زا کمک می کند
- پرندگان همچنین باید یک رژیم غذایی متعادل داشته باشند
- بخشی از رژیم غذایی باید شامل پروبیوتیک لاکتوباسیلوس یا میکرو فلور خوب دیگر باشد



- تحقیقات نشان داده است که برخی از سویه های لاکتوباسیلوس به طور رقابتی کلستریدیوم پرفرنجنس را از دستگاه گوارش جوجه ها حذف می کنند.

بیماری های قارچی

آسپرژیلوس

Aspergillosis

آسپرژیلوزیس یک بیماری تنفسی پرندگان است که توسط قارچ آسپرژیلوس ایجاد می شود که تقریباً در همه جای محیط یافت می شود. *A. fumigatus* شایع ترین گونه قارچ است که باعث بیماری می شود، اگرچه *A. niger, flavus* و دیگر قارچ ها نیز می توانند مشکلاتی ایجاد کنند. آسپرژیلوس به راحتی در محیط های گرم و مرطوب رشد می کند. هاگ های میکروسکوپی قارچ به هوا منتقل می شوند و تهویه ضعیف، بهداشت نامناسب، شرایط گرد و غبار احتمال استنشاق هاگ ها را افزایش می دهد.

عوامل مستعد کننده

- معمولاً قارچ باعث بیماری نمی شود، اما اگر پرنده سیستم ایمنی سالمی نداشته باشد می تواند باعث بیماری شود.
- عوامل مستعد کننده عبارتند از بیماری های دیگر، استرس، تغذیه نامناسب، شرایط نامناسب دامداری یا غیربهداشتی، آسیب دیگری به سیستم تنفسی (به عنوان مثال، استنشاق دود) و استفاده طولانی مدت از برخی داروها مانند آنتی بیوتیک ها یا کورتون ها.
- ترکیب تعداد هاگ در محیط و وجود عوامل مستعد کننده تعیین می کند که کدام پرندگان بیشتر در معرض خطر بیماری هستند.
- به نظر می رسد که آسپرژیلوزیس در طوطی ها و میناها نسبت به سایر پرندگان خانگی شایع تر است.

نشانه ها و ضایعات



- علائم تنفسی اولین علائمی است که رخ می دهد، اما به این بستگی دارد که بیشتر در کجا کلونیزه شود
- دشواری در تنفس، تنفس سریع و/یا عدم تحمل ورزش شایع هستند
- اگر syrinx (جعبه صدا) درگیر باشد، ممکن است تغییر در صدا، عدم تمایل به صحبت یا یک "کلیک" رخ دهد. (صدای کلیک)
- بینی ممکن است مسدود شود یا ممکن است ترشحاتی مشاهده کنید.
- در نهایت، اختلال شدید تنفسی ممکن است پرنده را بکشد.
- سایر علائم و نشانه ها بسته به سایر اندام های درگیر متفاوت خواهد بود.
- اگر قسمتی از سیستم عصبی مرکزی درگیر شده باشد، پرنده ممکن است دچار لرزش، راه رفتن ناهموار یا لرزان، تشنج یا فلج شود.
- با درگیری کبد، ممکن است تغییر رنگ سبز در اورات ها دیده شود و دامپزشک ممکن است بزرگ شدن کبد را احساس کند.
- علائم عمومی و غیر اختصاصی می تواند شامل از دست دادن اشتها باشد که منجر به کاهش وزن، تحلیل عضلانی، نقرس (مفاصل دردناک و ملتهب به دلیل رسوب اورات)، نارسایی، مدفوع یا اسهال غیرطبیعی، ادرار زیاد، افسردگی و بی حالی
- هاگ ها می توانند به تخم های تازه یا در حال جوجه کشی نفوذ کنند و جنین را بکشند.
- آسپرزیلوز می تواند یکی از دو دوره را دنبال کند - حاد یا مزمن.
- پرندگان مبتلا به آسپرزیلوزیس حاد دچار مشکل شدید تنفس، کاهش یا از دست دادن اشتها، نوشیدن مکرر و تکرر ادرار، سیانوز (رنگ آبی مایل به آبی غشاهای مخاطی و/یا پوست) و حتی مرگ ناگهانی هستند.
- قارچ به طور کلی نای، سیرینکس (جعبه صدا) و کیسه های هوایی را تحت تاثیر قرار می دهد.
- ریه ها نیز ممکن است درگیر شوند.
- تشخیص عموماً از طریق معاینه پس از مرگ انجام می شود
- آسپرزیلوزیس مزمن بسیار شایع تر است و متأسفانه به دلیل ماهیت موزیانه آن بسیار کشنده تر است.
- پرنده ممکن است تا زمانی که بیماری برای درمان بیش از حد پیشرفت نکرده باشد، علامت دار نشود.
- سیستم تنفسی محل اصلی عفونت است. ندول های سفید ظاهر می شوند و در نهایت از طریق بافت فرسایش می یابند و تعداد زیادی هاگ وارد جریان خون می شود.

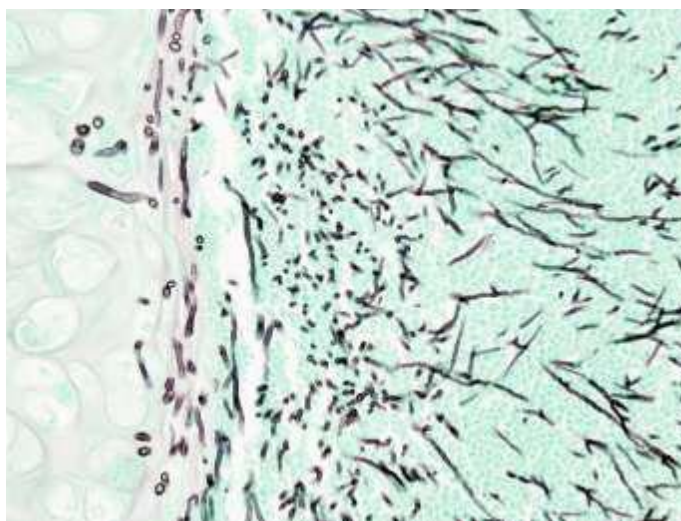


- سپس هاگ ها در سراسر بدن حرکت می کنند و اندام های متعددی از جمله کلیه ها، پوست، ماهیچه ها، دستگاه گوارش، کبد، چشم ها و مغز را آلوده می کنند.



تشخیص

- تشخیص آسپرژیلوزیس می تواند بسیار دشوار باشد زیرا علائم بیماری شبیه بسیاری از بیماری های دیگر، به ویژه در فرم مزمن است.
- دامپزشک به شرح حال دقیق از سیر بیماری و شرح دقیق رژیم غذایی و پرورش پرنده نیاز دارد.
- رادیوگرافی، شمارش کامل خون، و پانل شیمی ممکن است به حمایت از تشخیص کمک کند.
- از آندوسکوپی می توان برای مشاهده ضایعات در سیرینکس یا نای استفاده کرد.
- می توان برای کشت و بررسی میکروسکوپی نمونه برداری کرد.
- آزمایش PCR برای وجود آسپرژیلوس که می تواند تشخیص را تایید کند.
- تشخیص نیز می تواند توسط یک پانل آزمایش خون خاص برای بررسی آسپرژیلوزیس پشتیبانی شود
- با این حال، گاهی اوقات، آزمایش می تواند به طور کاذب منفی یا مثبت کاذب باشد، بنابراین آزمایش ها باید در ترکیب با سایر یافته ها تفسیر شوند.



درمان

- جراحی ممکن است برای برداشتن ضایعات در دسترس انجام شود
- بسته به نوع دارو، داروهای ضد قارچی مانند ایتراکونازول و آمفوتریسین B ممکن است به صورت خوراکی، موضعی، تزریقی یا نبولیزاسیون تجویز شوند.
- گزارش های متعددی وجود دارد مبنی بر اینکه ایتراکونازول در مقایسه با سایر گونه ها ممکن است برای طوطی های خاکستری آفریقایی سمی تر باشد.
- درمان باید هفته ها تا ماه ها ادامه یابد و ممکن است بیش از یک داروی ضد قارچ استفاده شود.
- مراقبت های حمایتی مانند اکسیژن، گرمای تکمیلی، تغذیه لوله ای و درمان بیماری های زمینه ای اغلب مورد نیاز است.
- متأسفانه، پیش آگهی خوبی ندارد

پیشگیری

- اهمیت مراقبتی و رژیم غذایی مناسب برای جلوگیری از شیوع اسپرژیلوزیس را نمی توان نادیده گرفت
- پرنده خود را در محیطی با تهویه مناسب نگهداری کنید. ظروف غذا و آب را هر روز تمیز کنید. زیرلایه (مواد پوشش کف قفس) را مرتباً تعویض کنید.
- پرنده خود را بردارید و قفس ها، اسباب بازی ها، نشیمنگاه ها و غیره را حداقل یک بار در ماه کاملاً تمیز کنید.



- به تغذیه خوب توجه کنید، ترکیب مناسبی از میوه‌ها، سبزیجات، گلوله‌ها و فقط مقداری از «درمان‌ها» را ارائه دهید.
- اساساً، شما باید هر کاری که می‌توانید برای کاهش استرس در زندگی پرنده خود انجام دهید و محیطی کاملاً تمیز فراهم کنید.

کاندیدیازیس

Candidiasis

کاندیدیازیس یک عفونت با مخمر کاندیدا آلبیکنس است. این مخمری است که معمولاً به تعداد کم در دستگاه گوارش پرندگان وجود دارد. گر تعداد مخمرها افزایش یابد یا آسیبی به دستگاه گوارش وارد شود، کاندیدا می‌تواند مشکلاتی در دستگاه گوارش و سایر اندام‌ها از جمله منقار و دستگاه تنفسی ایجاد کند. کاندیدا همچنین می‌تواند پوست، پرها، چشم‌ها و دستگاه تناسلی را آلوده کند، اما در پرندگان غیرپسیتاسینی (پرندگانی که از خانواده طوطی‌ها نیستند) شایع‌تر است.

حساسیت و فاکتورهای مستعدکننده

- کاندیدیاژیس در پرندگان جوان به ویژه کاکائوها شایع است. همچنین در پرندگانی که سیستم ایمنی سرکوب شده دارند شایع‌تر است
- تاخیر در تخلیه چینه‌دان
- مصرف طولانی مدت آنتی بیوتیک.
- بهداشت ضعیف.
- کمبود ویتامین A.
- سوءتغذیه (رژیم‌های غذایی فقط بذر).
- وجود سایر عفونت‌ها مانند ویروس آبله یا تریکوموناس.
- وجود سایر مشکلات سلامتی مانند ضربه یا استنشاق دود.
- استرس، ناشی از فرآیند حمل و نقل یا جابجایی

نشانه‌ها و ضایعات

- علائم بسته به اندام‌های درگیر متفاوت خواهد بود.



- ممکن است تنها یک ناحیه درگیر باشد مانند دهان، یا کل دستگاه گوارش یا سایر اندام‌ها به طور همزمان تحت تأثیر قرار گیرند.
- عفونت‌های دهان و منقار می‌توانند باعث بوی بد دهان و نواحی سفید و برجسته (به نام پلاک) با مواد شفاف یا سفید غلیظ در دهان شوند. برخی معتقدند داخل دهان ظاهری شبیه پارچه پرزی دارد.
- عفونت‌های منقار اغلب در قسمت‌ها (جایی که منقار بالا و پایین به هم می‌رسند) رخ می‌دهد.
- عفونت‌های چینه دان ممکن است باعث برگشت، افسردگی، از دست دادن اشتها، ضخیم شدن محصول، تاخیر در تخلیه چینه دان و احتمال گیرکردن چینه دان شود.
- اگر عفونت در قسمت پایین تر دستگاه گوارش رخ دهد، ممکن است افسردگی، کاهش اشتها، کاهش وزن، استفراغ و اسهال وجود داشته باشد.
- از آنجایی که جذب مواد مغذی توسط روده‌ها کاهش می‌یابد، در صورت مزمن شدن عفونت، اغلب سوء تغذیه ایجاد می‌شود.
- در مجاری تنفسی، کاندیدا ممکن است باعث ترشح از بینی، تغییر صدا، مشکل در تنفس، تنفس سریع و ناتوانی در ورزش شود.

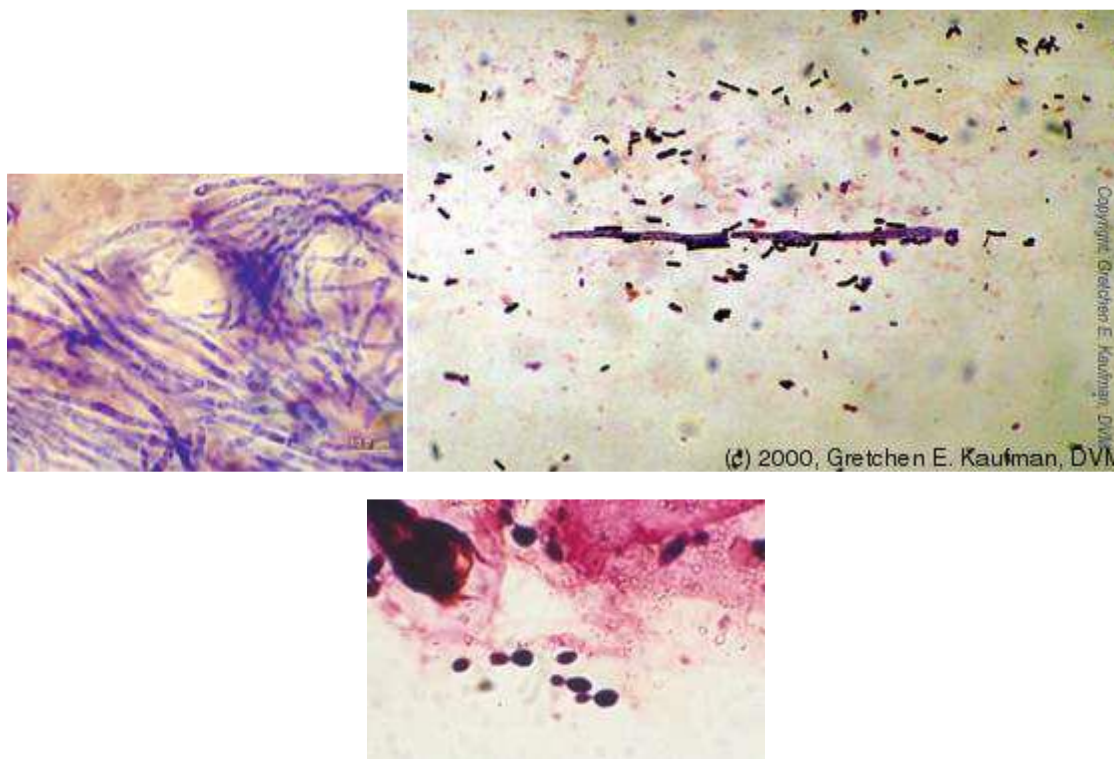


تشخیص

- از آنجایی که کاندیدا به طور معمول در دستگاه گوارش وجود دارد، یافتن مخمر به سادگی در آنجا تشخیص کاندیدیازیس را نمی‌دهد.
- دامپزشک همراه با کشت منطقه آسیب دیده و یافتن تعداد زیادی از ارگانیسم‌ها، علائم، نتایج معاینه فیزیکی، تاریخچه و پرورش پرنده و وجود بیماری‌های دیگر را نیز در نظر می‌گیرد.



- برای به دست آوردن نمونه برای کشت و بررسی میکروسکوپی، ممکن است از دهان یا سایر مناطق در دسترس سواب گرفته شود، یا ممکن است از آندوسکوپ برای نمونه برداری از قسمت پایین تر دستگاه گوارش استفاده شود.



درمان

- درمان شامل تجویز داروهای ضد قارچ و همچنین از بین بردن عوامل خطر، مانند رژیم غذایی نامناسب، بهداشت نامناسب، یا وجود بیماری های دیگر است.
- داروهای ضد قارچ معمولاً شامل نیستاتین، فلویتوزین، کتوکونازول، فلوکونازول و ایتراکونازول هستند.
- برای درمان عفونت های دهان یا پوست، ممکن است از پماد حاوی آمفوتریسین B استفاده شود.

پیشگیری

- با فراهم کردن محیطی تمیز و تغذیه مناسب، کاهش یا از بین بردن عوامل استرس زا، و جلوگیری از تماس با پرندگان بالقوه بیمار، می توان خطر ابتلا به کاندیدیازیس را تا حد زیادی کاهش داد.
- برای پرندگانی که آنتی بیوتیک های طولانی مدت مصرف می کنند، دامپزشک ممکن است یک داروی ضد قارچ را توصیه کند



- اگر کاندیدیازیس در محل نگهداری پرندگان رخ دهد، نیستاتین ممکن است به فرمول های پرورش دستی اضافه شود. اقلام پرورشی باید بعد از استفاده روی هر پرنده تمیز و ضدعفونی شود (از هیچ ظرفی برای دو پرنده بدون ضد عفونی کردن استفاده نکنید).
- هر گونه ماده باقیمانده که ممکن است با ترشحات بچه پرندگان آلوده شده باشد باید دور ریخته شود.

مخمر گوارشی پرندگان

Avian Gastric Yeast

بیماری ناشی از *Macrorhabdus ornithogaster* (مگاباکتريا) که باعث تحلیل رفتن مزمن و مرگ می شود. حساس ترین گونه ها عبارتند از بادج (سایر پسیتاسین ها)، قناری، فنچ و شترمرغ. این بیماری به لایه کویلین *koilin* در سنگدان حمله می کند. درمان با آمفوتریسین B خوراکی است.



بیماری های انگلی پرندگان

انگل های خارجی

آلودگی جرب ها

Mites Infestation

دو تا از رایج ترین جرب ها *Knemidokoptes* و *Myialges* هستند. اکثر جرب ها در قسمت سطحی پوست زندگی می کنند که منجر به ضخیم شدن و پوسته پوسته شدن می شود. اگر *cere* (قسمت گوشتی که بینی در آنجا قرار دارد) درگیر باشد، منقار بدشکل می شود. برخی از جربها سطحی هستند و با خراش های پوستی یافت می شوند، در حالی که بقیه جربها عمیقا نفوذ می کنند و برای تشخیص نیاز به بیوپسی دارند.



عامل ایجاد کننده

- **Knemidokoptes** باعث ایجاد نوعی جرب می شود که به عنوان "صورت پوسته پوسته" و "پای پوسته پوسته" شناخته می شود. این کنه در نواحی بدون پر در اطراف سره ، منقار، چشم ها، دریچه هوا و پاها سوراخ ایجاد می کند.
- گونه های مختلف جرب بر گونه های مختلف پرندگان تأثیر می گذارد.
- **Knemidokoptes** اغلب در طوطی ها یافت می شود، اما در گونه های دیگر پرندگان نیز گزارش شده است.

انتقال

- جرب های پا فلس دار ظاهراً تمام چرخه زندگی خود را روی پرنده می گذرانند. داخل اپیتلیوم (لایه بالایی پوست) فرو می روند و تونل هایی را تشکیل می دهند.
- کنه ها از طریق تماس نزدیک یا مستقیم طولانی مدت از پرنده ای به پرنده دیگر منتقل می شوند.
- برخی از کارشناسان احساس می کنند که جرب ها به فرزندان بدون پر در لانه منتقل می شوند و اگر پرنده از نظر ژنتیکی حساس باشد، استرس داشته باشد یا دارای سیستم ایمنی سرکوب شده باشد باعث بیماری می شود.

نشانه ها

- ضایعات بسیار آهسته ایجاد می شوند، به طوری که پرنده آلوده ممکن است برای مدت طولانی طبیعی به نظر برسد
- تصور می شود که این کنه ها در لانه زندگی می کنند و عفونت برای مدت طولانی پنهان می ماند.
- ضایعات ریز مانند زگیل بدون خارش در نواحی منقار یا اطراف مغز ظاهر می شود.
- آلودگی پیشرفته به قسمت های بدون پر بدن سرایت می کند.
- در منقار و پوست درگیر ، یک ظاهر لانه زنبوری زبر و متشکل از گودال ها و تونل های کوچک ایجاد می شود.
- با تأثیر جرب ها بر ناحیه رشد، منقار منحرف می شود. بسیاری از پرندگان به کوتاه کردن منقار و شکل دهی مادام العمر نیاز دارند.



- قناری ها و فنچ ها معمولاً پاها و ساق های خود را تحت تأثیر این جرب ها قرار می دهند. پاهای آنها پوسته پوسته می شود و پنجه های آنها بیش از حد رشد کرده و ترک می خورد. پرندگان مبتلا اغلب قادر به نشستن نیستند.
- عفونت باکتریایی ثانویه و آرتريت ممکن است رخ دهد.

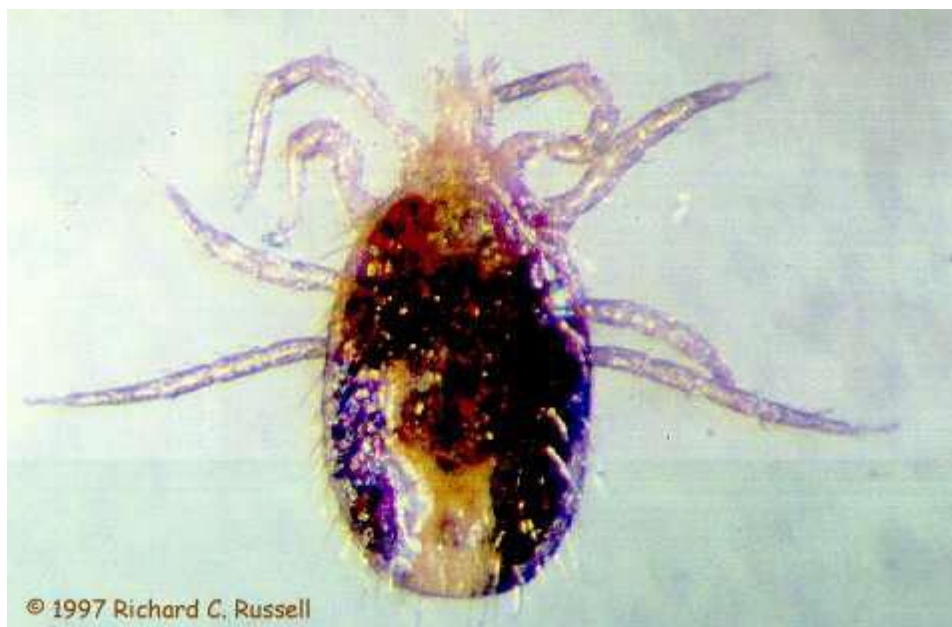
تشخیص و درمان

- تشخیص با شناسایی جرب های پوسته پوسته پا یا تخم ها در خراش پوست گرفته شده از ناحیه آسیب دیده انجام می شود.
- درمان انتخابی برای پرندگان دارای ضایعات کنه ساق فلس دار و تمامی پرندگانی که با آنها تماس داشته اند، ایورمکتین است.
- ممکن است برای از بین بردن کامل کنه ها نیاز به ۲-۶ درمان در فواصل ۱۰ روزه داشته باشد.
- ایورمکتین ممکن است روی پوست پشت گردن، به صورت خوراکی یا تزریقی استفاده شود.
- موکسیدکتین نیز به صورت موضعی استفاده شده است.
- استفاده از غلظت مناسب هر دوی این داروها بسیار مهم است
- برخی از درمان های دیگر کمتر مؤثر هستند و اگر بلعیده شوند یا وارد چشم شوند، می توانند بسیار سمی باشند
- در گذشته روغن معدنی روی ضایعات استفاده می شد، اما خوب نیست و می تواند عوارض جانبی ناخواسته ای از جمله پره های روغنی و آسپیراسیون روغن معدنی را به همراه داشته باشد.
- علاوه بر این، از آنجایی که جرب ها می توانند در هر جایی از بدن باشند، تنها درمان ناحیه آسیب دیده با چیزی مانند روغن معدنی، همه جرب ها را از بین نمی برد.
- در صورت وجود ضایعات باز، ممکن است آنتی بیوتیک برای پیشگیری یا درمان عفونت های باکتریایی ثانویه تجویز شود.
- قفس، کاسه ها، اسباب بازی ها و سایر اقلام باید تمیز و ضدعفونی شوند. اقلامی که به راحتی قابل ضدعفونی نیستند باید حذف و جایگزین شوند.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا





بندپایان

Arthropods

انگل بندپایان پرندگان شامل جرب، شپش و کنه می باشد. هجوم ها می توانند روی پوست یا پرها ایجاد شوند، اگرچه تعداد کمی از آنها ممکن است دستگاه تنفسی را درگیر کند. برخی از این انگل ها تمام چرخه زندگی خود را روی پرنده دارند در حالی که برخی دیگر بخشی از زندگی خود را در محیط زیست می گذرانند. علائم شامل جویدن پر، ریزش پر، کیفیت پایین پر و التهاب پوست است. گاهی اوقات انگل ها را می توان با چشم غیر مسلح روی پرنده دید. درمان بستگی به این دارد که کدام بندپای پیدا شده است.



انگل های داخلی

نماتودها

Nematodes

کرم های گرد نامیده می شوند و تقریباً در هر سیستم بدن پرنده یافت می شوند. آنها بیشتر با دستگاه روده مرتبط هستند. کرم های گرد نیز اصطلاحی است که معمولاً برای توصیف «آسکاریدها» که نماتدهای روده ای از جنس «آسکاریس» هستند استفاده می شود. عفونت با کرم های گرد «آسکریازیس» نامیده می شود. آلودگی زمانی رخ می دهد که پرنده تخم هایی را می خورد که غذا، آب، اسباب بازی ها یا خاک را آلوده کرده اند.



نماتدها می توانند تقریباً هر سیستم بدن را تحت تأثیر قرار دهند، از جمله دستگاه گوارش، دستگاه تنفس، قلب و عروق خونی، مغز، چشم ها و بافت همبند. کرم های روده ای گرد، انگل های رایج در میان پرندگان همراه، به ویژه cockatiels, budgies و ماکائوهای وارداتی هستند. آنها همچنین در پرندگانی که در فضای باز با دسترسی به زمین نگهداری می شوند، بیشتر دیده می شود. پرندگانی که آلودگی شدید دارند معمولاً علائمی مانند ناهشیاری، رشد ضعیف یا اسهال را نشان می دهند. برخی از انواع نماتدها به مجرای تنفسی حمله می کنند و باعث مشکلات تنفسی می شوند.

چرخه زندگی

- کرم های گرد روده در پرندگان دارای چرخه زندگی مستقیم هستند.
- یک پرنده تخم های انگل را معمولاً در نتیجه خوردن غذا یا آب آلوده می بلعد. تخم ها در روده کوچک به لاروها تبدیل می شوند. در آنجا، آنها بالغ می شوند
- کرم ها جفت گیری می کنند و ماده ها تخم هایی تولید می کنند که از طریق مدفوع دفع می شوند.
- تخمک ها پس از حداقل ۲-۳ هفته ماندن در محیط، عفونی می شوند.
- آنها می توانند برای مدت طولانی در محیط مرطوب باقی بمانند

نشانه ها

- پرندگان مبتلا به کرم گرد روده ممکن است دچار اسهال، بی اشتها (از دست دادن اشتها) و کاهش وزن شوند.
- برخی از پرندگان ممکن است ریگورجیت کنند یا مقدار مدفوع آنها کاهش یافته باشد.
- پرندگان جوان ممکن است دچار رشد کوتاهی شوند.
- در آلودگی های شدید، کرم ها می توانند باعث انسداد جزئی یا کامل روده شوند که در نهایت می تواند باعث مرگ پرنده شود.

تشخیص

- کرم های بالغ، که معمولاً ۱.۵ اینچ (۳.۸۱ سانتی متر) طول دارند، به ندرت دیده می شوند.
- معمولاً آلودگی به کرم گرد روده با شناسایی تخم های موجود در مدفوع پرنده تشخیص داده می شود.
- از محلول فلوئوراسیون برای جدا کردن تخم ها از بقیه مدفوع استفاده می شود و نمونه به دست آمده به صورت میکروسکوپی بررسی می شود.



- تشخیص با دیدن کرم‌های مدفوع یا معمولاً با بررسی مواد مدفوع در زیر میکروسکوپ انجام می‌شود.

درمان

- درمان با پیپرازین، فنبندازول، ایورمکتین یا پیرانتل پاموات است و معمولاً ۱۴ روز بعد تکرار می‌شود.
- برخی از آنها نباید در گونه‌های خاصی استفاده شوند، به عنوان مثال، فنبندازول نباید در برخی از پرندگان کوچکتر مانند قناری و کاکائو استفاده شود.
- پرندگان با آلودگی شدید اغلب نیاز به درمان حمایتی و مکمل‌های غذایی دارند
- اغلب توصیه می‌شود که درمان در ۱۰-۱۴ روز تکرار شود. علاوه بر درمان پرنده باید محیط را نیز ضدعفونی کرد و گرنه عفونت مجدد رخ می‌دهد.
- قفس‌ها، کاسه‌های غذا و آب، محل‌های لانه‌سازی، و هر اسباب بازی یا سایر وسایلی که احتمالاً به مدفوع آلوده شده‌اند، باید کاملاً شسته و خشک شوند.
- تخمها تقریباً در برابر همه مواد ضدعفونی کننده مقاوم هستند. تمیز کردن با بخار پس از خارج کردن هر گونه مدفوع قابل مشاهده، تخم‌ها را از بین می‌برد.

پیشگیری

- برای پیشگیری از کرم‌های گرد، همه پرندگان جدید را قرنطینه کنید و آنالیز مدفوع انجام دهید. اگر پرندگان در بیرون نگهداری می‌شوند، دسترسی آنها را به زمین و پرندگان آزاد محدود کنید.
- از بهداشت خوب استفاده کنید، قفس، کاسه‌ها، قسمت‌های لانه و سایر وسایل را به طور منظم تمیز کنید.
- محیط خشک ماندگاری تخم‌ها را کاهش می‌دهد.

ترماتودها و سستودها (کرم‌های پهن ((فلوک)) و کرم‌های نواری)

Trematodes and cestodes

(flukes and tapeworms)

پرندگان همراه در قفس باید در معرض خطر بسیار کمی برای قرار گرفتن در معرض فلوک‌ها و کرم‌های نواری باشند. این انگل‌ها چرخه زندگی غیرمستقیمی دارند که به میزبان میانی مانند حلزون یا کرم خاکی نیاز دارد. میزبان واسط تخم انگل را می‌خورد و سپس پرنده به نوبه خود میزبان میانی را می‌خورد که خود را به انگل



آلوده می کند. درمان با پرازیکوانتل یا اپسی پرانتل است. حذف مواد مدفوع روزانه و جلوگیری از بلعیدن میزبان های میانی پرنده باید به جلوگیری از ترماتود و سستود در پرنده کمک کند.

پروتوزوآها (تک یاخته ها)

Protozoans

انگل های تک یاخته ای گروه متنوعی هستند که شامل کوکسیدیا، ژیا ردیا و کریپتوسپوریدیا می شوند. دو مورد اول می توانند باعث مدفوع خونی و اسهال شوند. تشخیص با بررسی یک نمونه مدفوع بسیار تازه انجام می شود. پرندگان آلوده به کوکسیدیا معمولاً با آمپرولیوم و پرندگان مبتلا به عفونت ژیا ردیا با مترونیدازول درمان می شوند. کریپتوسپوریدیا بر سلول های مجاری تنفسی و روده تأثیر می گذارد و علائمی مانند اسهال شدید، ترشحات بینی، سینوزیت و سرفه ایجاد می کند. درمان موثر در حال حاضر در دسترس نیست. باز هم، کاهش آلودگی مدفوع برای جلوگیری از عفونت با تک یاخته ها ضروری است.

اختلالات تغذیه ای

کمبود ویتامین A

متاپلازی سلول های سنگ فرشی

Hypovitaminosis A (Vitamin A deficiency)

Squamous metaplasia

- Squamous metaplasia
- طوطی های آمازون و طوطی های خاکستری آفریقایی را درگیر می کند
- کاهش تولید تخم
- بر دستگاه تنفسی، دستگاه گوارش، دستگاه ادراری و دستگاه تناسلی تأثیر می گذارد.

پیشگیری و درمان

- اصلاح تغذیه



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

- تزریق ویتامین A
- در صورت لزوم جراحی
- اطمینان از وجود مقدار کافی از ویتامین A در غذا

عدم تعادل بیم کلسیم و فسفر (کمبود)

Calcium & phosphorus imbalance (deficiency)

علل

- کمبود کلسیم و فسفر
- کمبود ویتامین D3
- عدم تعادل بین نسبت کلسیم و فسفر
- یک به یک یا دو به یک نسبت ایده‌آلی است
- هایپرپاراتیروئیدیسم وابسته به تغذیه

نشانه‌ها

تخم ماندگی

(راشیتیزم، استئومالاسی) شکستگی های پاتولوژیک

هایپوکالسمی در طوطی‌های خاکستری آفریقایی





Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

تشخیص

- تاریخچه

- علائم بالینی

- بیوشیمی

- رادیولوژی



درمان

اصلاح تغذیه‌ای (استفاده از غذاهای تجاری)

استفاده از منابع کلسیم (تزریق کلسیم)

هایپوکلسمی

Hypocalcemia

سندرم طوطی‌های خاکستری آفریقایی

- اتیولوژی یکسان

- علائم بالینی



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

– بدون حرکت اسکلتی

– تشخیص

– رفتار

گواتر

Goiter

- هیپرپلازی تیروئید

- کمبود ید

- طوطی جنس پاراکیت را بیشتر درگیر می کند

نشانه های بالینی

- صدا های تنفسی

- تغییر در صدا

- رکود چینه دان/تاخیر در تخلیه چینه دان

تشخیص

- تاریخ

- علائم بالینی

- پاسخ به درمان

درمان

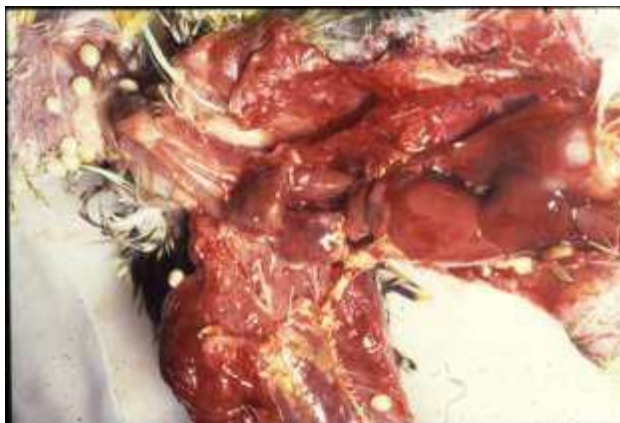
- مکمل ید

- مسائل ثانویه را درمان کنید



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



کبد چرب

Hepatic lipidosis

رسوب و ذخیره چربی اضافی در کبد

علل

- غذایی

- سموم

- ارثی

نشانه‌های بالینی

- ADR عمومی (اثرات سو دارویی)

- عصبی

تشخیص

- معاینه بدنی

- شیمیایی



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

درمان

- برخی پرندگان که غذا نمیخورند باید تیوب فیدینگ شوند و در کنارش مایع درمانی نیز شوند
- لاکتولوز گاهی اوقات برای کاهش جذب غذا داده می شود ولی می تواند اسهال هم ایجاد کند
- ویتامین a و e برای زیکاوری به آنها داده می شود
- اصلاح جیره
- داروهای محافظ کبد مثل کلشیسین

هموکروماتوز

Hemochromatosis

- بیماری ذخیره آهن
- در مینا، توکان دیده می شود

اتیولوژی

- غذایی

- نقص متابولیک ارثی

درمان

- آسپیراسیون آسیت

- تغییر رژیم غذایی

- فلبوتومی (خونگیری)

- دفروکسامین (جذب کننده فلزات)



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

چاقی

Obesity

اتیولوژی

- رژیم غذایی

- ورزش

گونه‌های درگیر

- Budgies

- Amazon parrots

- Some cockatoo species

نشانه‌ها

- چربی زیرجلدی

- لیپوم‌ها

- عدم تحمل ورزش

درمان

- رژیم غذایی

- ورزش



اختلالات متفرقه

تخم ماندگی

Egg binding

تخم ماندگی زمانی اتفاق می افتد که تخمک با سرعت طبیعی از سیستم تولید مثل عبور نکند. همچنین زمانی رخ می دهد که تخم گذاری به دلیل انسداد سخت باشد. هر دو مشکل رایج و اغلب قابل پیشگیری در پرندگان خانگی هستند. هر دو ممکن است در پرندگان ماده ای که در معرض جفت نیستند رخ دهند، زیرا ممکن است تخم ها بدون حضور نر شکل گرفته و گذاشته شوند. اگر به موقع تشخیص داده شود و درمان شود، نتیجه به طور کلی بسیار خوب است. اگر هر یک از این شرایط برای مدت طولانی ادامه یابد، ممکن است عوارض و مرگ، به ویژه در پرندگان کوچکتر، ایجاد شود.

عوامل مستعد کننده

- گونه ها: تخم ماندگی در پرندگان کوچکتر مانند طوطی، کاکائو، مرغ عشق، قناری و فنچ رایج تر است.
- وابستگی: این خطر در پرندگان ماده مجردی که به شدت به صاحب خود پیوند دارند بیشتر است. پرندگانی که وابستگی شدیدی به آینه یا اسباب بازی های خاص نشان می دهند نیز ممکن است تعداد بیشتری از تخم ها را ببندند.
- تعداد دسته تخم: پرندگانی که دسته های تخم clutches را مکرراً در نتیجه شیوه های اصلاحی نامناسب تولید میکنند (مثلاً تخم ها یا پرندگان جوان خیلی زود برداشته می شوند، پرندگان خارج از فصل تولید مثل می کنند) یا تخم گذاری بیش از حد معمولاً دچار مشکلات سلامتی می شوند که منجر به بستن تخم ها (تخم ماندگی) می شود.
- سن: پرندگان جوانی که برای اولین بار تخم می گذارند، و همچنین پرندگان «سالمند» معمولاً دچار تخم ماندگی می شوند.
- سلامت باروری: مرغ هایی با مشکلات تولید مثلی قبلی یا آنهایی که سابقه تخم گذاری ناقص یا پوسته نرم دارند، بیشتر مستعد بستن تخم هستند.
- سوء تغذیه: پرندگانی که رژیم غذایی فقط دانه دارند یا آنهایی که کمبود کلسیم، ویتامین A، پروتئین، ویتامین E یا سلنیوم دارند بیشتر در معرض خطر هستند.



- سلامت کلی: تخم ماندگی در پرندگانی که مشکلات سلامتی دیگری مانند چاقی یا ورزش نکردن دارند، و همچنین در پرندگانی که تحت استرس شرایط محیطی مانند دمای نامناسب هستند، شایع تر است.
- ناهنجاری های تخم: یک تخم بیش از حد بزرگ یا بد شکل، یا تخمی که به درستی در جای خود قرار نگرفته، شکسته شده یا به تخم های دیگر متصل شده است.
- ژنتیک: خطوط خاصی از پرندگان ممکن است از نظر ژنتیکی مستعد تخم ماندگی باشند

نشانه ها

- زور زدن شکم
- تکان دادن دم
- افتادگی بال ها (قناری ها)
- حالت عریض (وضعیت)
- افسردگی
- از دست دادن اشتها
- لنگش یا فلجی پا (تخم به اعصابی که به پاها می رود فشار می آورد)
- شکم متورم
- فضولات چسبیده به قسمت مقعد (پرندۀ نمی تواند دم خود را در هنگام عبور از فضولات بالا بیاورد)
- پرهای پرزدار
- ضعف
- تنفس دشوار (تخم باقی مانده به کیسه های هوا فشار می آورد)
- نشستن کف قفس
- پرولاپس احتمالی قسمتی از دستگاه تناسلی (قسمت داخلی دستگاه تناسلی به بیرون رانده می شود به طوری که به صورت توده صورتی بیرون زده از دهانه کلوک قابل مشاهده است)
- گاهی اوقات مرگ ناگهانی



تشخیص

- دامپزشک تشخیص را بر اساس علائم بالینی، شرح حال، معاینه فیزیکی و رادیوگرافی (اشعه ایکس) و/یا سونوگرافی انجام می دهد.
- اگر پرنده استرس زیادی دارد یا در شوک است، لازم است قبل از انجام معاینات گسترده، او را تثبیت کرد.

درمان

- درمان به وضعیت پرنده، شدت علائم، محل قرارگیری تخم و مدت زمانی که پرنده تخم ماندگی دارد بستگی دارد. این وضعیت در پرندگان کوچکتر (قناری و فنچ) جدی تر است که در صورت عدم درمان ممکن است در عرض چند ساعت بمیرند.
- برای پرنده ای که حداقل افسردگی را نشان می دهد، درمان ممکن است شامل موارد زیر باشد:
- افزایش رطوبت و افزایش دمای محیط به ۸۵-۹۵ درجه فارنهایت
- روغن کاری دریاچه مقعد
- تزریق کلسیم و احتمالا ویتامین های A، D و E و سلنیوم
- تجویز مایعات و دکستروز



- تزریق اکسی توسین یا آرژنین وازوتوسین یا استفاده از ژل پروستاگلاندین. این داروها باعث انقباض دستگاه تناسلی می شوند و ممکن است باعث دفع تخم شوند. در صورت وجود انسداد نباید از آنها استفاده کرد.
- دسترسی مداوم به غذا و آب
- پرنده ای که به شدت آسیب دیده است ابتدا باید تحت درمان شوک قرار گیرد و سپس تثبیت شود. پس از تثبیت، درمان اضافی ممکن است شامل موارد زیر باشد:
- تجویز آنتی بیوتیک ها و احتمالاً کورتیکواستروئیدهای کوتاه اثر
- برداشتن دستی تخم توسط دامپزشک از طریق اعمال فشار ملایم با انگشتان. این ممکن است نیاز به بیهوشی داشته باشد
- تمیز کردن و ترمیم هر گونه پرولاپس بافت
- اووسنتز، که در آن محتویات تخم باقی مانده را می توان با وارد کردن یک سوزن به داخل تخم که قابل مشاهده است از طریق کلواک خارج کرد و در صورتی که تخم قابل مشاهده نبود از طریق پوست شکم، به داخل تخم (اووسنتز از راه پوست) برداشت. این کار باعث می شود تخم کوچکتر و راحت تر عبور کند
- جراحی شکم در صورتی که دستگاه تناسلی تخم پاره شده باشد، تخم خارج از دستگاه تناسلی رشد کرده باشد (تخمک نابجا)، یا انسداد وجود داشته باشد.
- مراقبت های بعدی با آنتی بیوتیک ها، مایعات، دما و رطوبت مناسب محیط و مکمل های غذایی

عوارض

- در صورت عدم درمان، تخم ماندگی یا سخت زایی می تواند منجر به شوک و مرگ شود، اغلب در عرض چند ساعت برای پرندگان کوچکتر مانند قناری ها و فنچ ها. علاوه بر این، احتمال بروز عوارض دیگر از جمله:
- تخم باقی مانده ممکن است به کلیه ها فشار وارد کند و بر عملکرد و سلامت آنها تأثیر بگذارد.
- اگر تخم در حالی که هنوز داخل پرنده است پاره شود، پیریتونیت (التهاب جدی حفره شکمی) که تهدید کننده زندگی هست ممکن است رخ دهد.



- اکسی توسین، آرژنین وازوتوسین یا پروستاگلاندین ها ممکن است باعث انقباضات شدید شوند که می تواند منجر به پارگی دستگاه تناسلی و مرگ شود.
- زور زدن مداوم ممکن است باعث پرولاپس دستگاه تناسلی یا کلواک شود. این می تواند منجر به پریتونیت، عفونت یا اسکار شود که می تواند در آینده منجر به مشکلات بیشتری در تخم ماندگی شود.

پیشگیری

- ارائه رژیم غذایی صحیح
- استفاده از تکنیک های اصلاح نژادی مناسب شامل زمان بندی اصلاح نژاد، پرورش در سن مناسب، حذف پرندگان مستعد ژنتیکی از برنامه اصلاح نژاد و فراهم آوردن شرایط محیطی صحیح.
- درمان تخمگذاری زیاد
- فراهم آوردن فرصت های ورزشی کافی و پیشگیری از چاقی
- تجویز هورمون برای جلوگیری از تخمگذاری. اینها ممکن است شامل لوپرولید یا گنادوتروپین جفتی انسانی باشد
- انجام عمل جراحی برای برداشتن دستگاه تناسلی (عقیم کردن) برای توقف دائمی تخمگذاری. این یک روش پرخطر در پرندگان به دلیل جثه بسیار کوچک و ظریف بودن دستگاه تناسلی است.

نقرس

Gout

نقرس یک بیماری شایع در بین انسان ها، خزندگان و پرندگان است. اسید اوریک یکی از محصولات نهایی تجزیه پروتئین جیره در پرندگان و سایر حیوانات است. اسید اوریک توسط کلیه ها از خون خارج شده و از طریق ادرار دفع می شود. اگر سطح اسید اوریک در خون از توانایی کلیه ها برای حذف آن بیشتر باشد، نقرس ممکن است رخ دهد. در نقرس مفصلی یا سینوویال، اسید اوریک در مفاصل، رباط ها و غلاف تاندون متبلور می شود. در نقرس احشایی، رسوبات اسید اوریک در کبد، طحال، کیسه پریکارد (پوشش قلب)، کلیه ها و کیسه



های هوایی یافت می شود. هنگامی که اسید اوریک در بافت ها متبلور می شود، ندول های کوچک و سفید رنگی به نام "توفی" tophi را تشکیل می دهد.

علل و انواع

- دو نوع نفرس وجود دارد :
- در نفرس اولیه، سطح اسید اوریک بالا در نتیجه تجزیه غیرطبیعی پروتئین است.
- تصور می شود که نفرس اولیه در انسان ارثی است. در نفرس ثانویه، سطح بالا به دلیل ناتوانی کلیه ها در دفع کافی اسید اوریک است. در بسیاری از موارد، نفرس ثانویه مربوط به بیماری کلیوی است، اما می تواند با داروها، بیماری های مزمن خاص، پرخوری، رژیم غذایی نامناسب (پروتئین بالا و احتمالاً ویتامین D بالا یا ویتامین A کم)، گردش خون ضعیف، عدم تحرک، کاهش مصرف آب یا کم آبی مزمن، برخی عفونت ها و سایر عوامل محیطی که بر توانایی کلیه ها برای از بین بردن اسید اوریک تأثیر می گذارد، همراه باشد

نشانه ها

- مفاصل ممکن است بزرگ، سفت و دردناک باشند و پرنده ممکن است به طور مداوم وزن خود را از یک پا به پای دیگر تغییر دهد و راه رفتن درهم و برهم داشته باشد.
- ممکن است پرنده قادر به نشستن نباشد و بنابراین در کف قفس باقی می ماند.
- اگر بال ها تحت تأثیر قرار گیرند، ممکن است پرنده نتواند پرواز کند.
- اگر سایر اندام های داخلی درگیر باشند، ممکن است کاهش اشتها، بی حالی، کاهش وزن و مدفوع غیرطبیعی رخ دهد.
- پرنده ممکن است تغییر مزاج نشان دهد، یا به طور ناگهانی بمیرد



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



(c) 2000, Gretchen E. Kaufman, DVM

تشخیص

- دامپزشک پس از معاینه پرنده و گرفتن تاریخچه کامل از رژیم غذایی، عوامل محیطی، در دسترس بودن آب و مشکلات بهداشتی و درمان های قبلی، به نقرس مشکوک می شود.
- رادیوگرافی و آزمایش خون برای اسید اوریک به اثبات تشخیص کمک می کند. شناسایی کریستال های اسید اوریک در مایع مفصلی، بیوپسی یا توفی آن را تایید می کند.



(c) 2000, Gretchen E. Kaufman

درمان

- هر علت زمینه ای غذایی یا محیطی باید اصلاح شود.
- پرندگان مبتلا به نقرس در رژیم غذایی کم پروتئین قرار خواهند گرفت. ویتامین A ممکن است به پرندگانی که رژیم غذایی نامناسبی دریافت کرده اند داده شود.
- هیدراتاسیون مناسب ضروری است و ممکن است نیاز به تزریق مایعات باشد.



- ممکن است از داروهایی مانند آلوپورینول یا کلشیسین استفاده شود، اما دوز دقیق و ایمنی این داروها در پرندگان مشخص نشده است.
- اکثر پرندگان نیاز به درمان مادام العمر دارند یا در صورت قطع درمان، این وضعیت به سرعت دوباره ظاهر می شود.
- اگر آرتريت ناشی از نقرس شدید باشد، می توان با جراحی کریستال های اسید اوریک را از مفصل خارج کرد.
- اغلب آسیب به مفاصل یا اندام ها غیر قابل برگشت است.
- داروهای ضد درد مانند بوتورفانول ممکن است داده شود.
- تغییرات در قفس پرنده مانند جابجایی ظروف غذا و آب به مکان هایی که به راحتی قابل دسترسی هستند و افزایش قطر نشیمنگاه ها ممکن است مفید باشد.
- پیش آگهی پرنده مبتلا به نقرس به طور کلی ضعیف است.

پر گنی

Feather Picking

چیدن یا کندن پر یک مشکل رفتاری در پرندگان است که منجر به آسیب پر و گاهی اوقات پوست می شود. پرها را می توان بیش از تمیز شده، جویده شده، شکسته یا به طور کامل جدا یافت. این وضعیت می تواند به تدریج در طی ماه ها یا سال ها یا در برخی موارد به معنای واقعی کلمه یک شبه رخ دهد. معمولاً فعالیت به نواحی خاصی از بدن مانند سینه یا ران یا پشت محدود می شود. در موارد معدودی پرندگان تمام پره های بدن را می روند. با این حال، حتی در بدترین موارد، پره های سر، دست نخورده می مانند زیرا پرنده نمی تواند به آنها برسد و پره های پرواز و پره های دم برداشته نمی شوند. محل چیدن گاهی اوقات می تواند بینشی در مورد علت مشکل ارائه دهد.

عوامل مستعد کننده

تغذیه

- رشد سالم پر نیاز به یک رژیم غذایی متعادل دارد.



- بدون تغذیه مناسب، پرها خشک می شوند و براق نمی شوند، ممکن است به راحتی بشکنند و فاقد ساختار طبیعی باشند.
- در تلاش برای بازگرداندن پرها به حالت عادی، پرنده بیش از حد آنها را تمیز می کند overpreen (تمیز کردن همانند گرومینگ) و باعث تخریب بیشتر می شود، بنابراین یک چرخه معیوب از تمیزی و آسیب آغاز می شود.

استرس و محیط

- پرندگان مستعد استرس هستند. موقعیت های استرس زا رایج برای پرندگان عبارتند از:
 - * تغییر خانه/مالک
 - * اضافه شدن یا از دست دادن یک جفت قفس یا یکی از اعضای خانواده انسان
 - * فقدان تحرک / کسالت
 - * عدم فرصت اجتماعی شدن
- این تنش ها می توانند منجر به رفتار جابه جایی شوند: بیش از حد تمیز کردن و آسیب پر .

اجتماعی شدن

- اکثر طوطی های فروخته شده نوزادانی هستند که با دست تغذیه می شوند. اولین سال زندگی یک پرنده در ایجاد یک فرد مستقل و متعادل بسیار مهم است.
- این فرآیند با صاحبانی که نیت خوبی دارند اما مراقبت بیش از حد انجام می دهند ، خنثی می شود .
- نتیجه یک پرنده با خلقیات بد است که با گذشت سالها چندین الگوی رفتاری نامناسب از خود نشان می دهد که یکی از آنها پرچینی است.
- بسیار مهم است که صاحبان احتمالی بچه طوطی ها به خوبی از نحوه تربیت پرنده جوان مطلع باشند.

بیماری های داخلی

- برداشتن پر می تواند بازتابی از درد یا ناراحتی باشد.
- پرنده ای که پرهای خود را در پایین گردن می کند، ممکن است دچار عفونت چینه دان باشد.
- پرنده ای که انگشتان پای خود را می جود ممکن است آسیب عصبی در پا داشته باشد و ممکن است احساس «گزگز» داشته باشد. برداشتن پر می تواند اولین تظاهرات بالینی بیماری مزمن سیستمیک باشد



رشد بیرونی و عفونت

- پوست و پرها و فولیکولها (ریشهها) باید از نزدیک برای شواهد عفونت‌های ویروسی، باکتریایی یا قارچی یا کیست‌هایی که می‌توانند منجر به چیدن پر شوند، بررسی شوند.

انگل‌ها

- انگل‌های داخلی یا خارجی می‌توانند با چیدن باعث خارش و آسیب بعدی پر شوند.
- ممکن است حیوان خانگی با این انگل‌ها به شما فروخته شده باشد یا ممکن است آنها را از پرنده دیگری گرفته باشد.
- هنگامی که یک پرنده آلوده می‌شود، نمی‌تواند خود را از شر این آفات ناخواسته خلاص کند.

فیزیولوژی و هورمون

- سطح هورمون‌های تولیدمثلی در پرندگان در طول سال در نوسان است که منجر به تغییرات رفتاری می‌شود.
- یکی از این موارد ممکن است کندن پرهای روی شکم در ماده‌ها برای آماده شدن برای تخم‌گذاری باشد.
- فرض بر این است که در تعدادی از این پرنده‌ها، این رفتار فروکش نمی‌کند، بلکه به دلیل ناامیدی جنسی (نبود جنس مخالف یا از دست دادن جنس مخالف و ...)، پرچینی شدت می‌یابد. درمان‌های هورمونی در این موارد با موفقیت‌های متفاوت استفاده شده است.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا



چگونه برخورد کنیم؟

- تشخیص منشأ این علامت با بحث در مورد زندگی و محیط زیست پرندگان، معاینه فیزیکی و مشخصات کامل پرندگان برای از بین بردن احتمال بیماری فیزیکی آغاز می شود.
- اگر یک بیماری کشف شود، باید به صورت پزشکی درمان شود.
- تغییرات محیطی و رژیم غذایی باید در صورت لزوم انجام شود :
 - ورزش بیشتری ارائه دهید
 - اسباب بازی ها را اضافه، حذف یا جایگزین کنید
 - انتقال به یک رژیم غذایی متعادل یا پلت شده
 - از طیف گسترده ای از رنگ ها و اندازه های غذایی برای تحریک استفاده کنید
 - بسته به مورد، پرنده را به یک منطقه ساکت تر یا فعال تر منتقل کنید
- اگر جنبه های محیطی، رژیم غذایی و فیزیکی در یک راستا باشد، خود رفتار باید مورد توجه قرار گیرد.



- این تجربه، که می‌تواند ناامیدکننده باشد، اغلب مستلزم تغییراتی است که شامل پرنده و همچنین مالک می‌شود:

- ایجاد یا تغییر روال زندگی
- بر نحوه پرورش تسلط داشته باشید
- رفتارهای مثبت را تقویت کنید
- رفتارهای منفی را نادیده بگیرید

کیست‌های پر

Feather Cysts

کیست‌های پر به صورت تورم‌های بیضی شکل یا کشیده‌ای ظاهر می‌شوند که یک یا چند فولیکول پر را درگیر می‌کند. اگرچه ممکن است در هر جایی رخ دهند، اما معمولاً در پرهای اولیه بال‌ها دیده می‌شوند. کیست پر زمانی اتفاق می‌افتد که یک پر در حال رشد نتواند از پوست بیرون بزند و در داخل فولیکول پیچ بخورد. همانطور که پر به رشد خود ادامه می‌دهد، توده بزرگ شده و یک ماده ترش‌جی پنی‌ری متشکل از کراتین انباشته می‌شود. اگرچه کیست پر ممکن است در همه گونه‌ها دیده شود، اما بیشترین شیوع در ماکائوهای آبی و طلایی و برخی از نژادهای قناری است.

علل

- یک استعداد ارثی - مانند گونه‌های خاصی از قناری‌ها
- یا در نتیجه عفونت یا ضربه وارد شده به فولیکول پر

درمان

- درمان شامل برداشتن فولیکول‌های پر درگیر با جراحی است.
- اگر فولیکول فقط برش داده شود و پر با تجمع کراتین آن برداشته شود، معمولاً عود می‌کند.



طاسی

Baldness

طاسی به معنای از بین رفتن اکتسابی پرهای روی سر است. معمولاً در قناری ها دیده می شود. بر این باورند که عدم تعادل هورمونی و ژنتیک مسئول هستند

هایپرتروفی قهوه ای

Brown Hypertrophy

این عارضه معمولاً در طوطی ها دیده می شود. سره (ساختار حاوی سوراخ های بینی) هایپرتروفی می شود، برجسته و کراتینه می شود. ممکن است ظاهر "شاخ مانند" برجسته ای ایجاد کند. این عارضه در پرندگان ماده شایع است و اعتقاد بر این است که با تولید مثل در ماده ها و تومورهای غدد جنسی ترشح کننده استروژن در نرها مرتبط است.

پلی فولیکول ها، پلی فولیکولیت

Polyfollicles, Polyfolliculitis

پلی فولیکول رشد چندین محور پر از یک فولیکول است. ممکن است مشکلی ایجاد نکند یا ممکن است با التهاب مزمن در پرها و پوست همراه باشد. در مرغ عشق ها و طوطی های budgies یک پلی فولیکولیت خارش دار دیده می شود. ناحیه دم و گردن پشته شایع ترین نواحی درگیر هستند. تصور می شود که این وضعیت توسط یک ویروس ایجاد می شود.



علائم و نشانه‌های بیماری‌های پرندگان

Signs of Illness

- علائم اولیه بیماری در پرندگان اغلب توسط صاحب حیوان نادیده گرفته می شود.
- به عنوان یک تاکتیک بقا در طبیعت، یک پرندۀ بیمار سعی می کند تا زمانی که ممکن است ظاهر طبیعی خود را حفظ کند، به طوری که تا زمانی که علائم آشکار شود، پرندۀ معمولاً برای مدتی بیمار بوده است.
- پرندۀ ای که "به طور ناگهانی می میرد" ممکن است نتیجه عدم مشاهده تغییرات در ظاهر یا رفتار پرندۀ قبل از آن زمان باشد. به همین دلیل، مالکان باید خود را با علائم اولیه بیماری در پرندگان خانگی آشنا کنند تا هر گونه درمان و مراقبت توسط دامپزشک آنها نتیجه مطلوب تری داشته باشد.

علائم زودرس (اولیه) بیماری :

علائم زیر ممکن است نیاز به درمان اورژانسی نداشته باشند، اما به دلیل غیر طبیعی بودن، هر پرندۀ ای که این علائم را نشان می دهد باید توسط دامپزشک پرندگان شما بررسی شود :

* پرهای شکسته، خم شده، چیده یا جویده شده.

* رنگ پرهای غیر معمول یا کسل کننده.

* پرهای لکه دار روی بینی یا اطراف مقعد.

* مواد پوسته دار در سوراخ های بینی.

* قرمزی ، ورم یا از دست دادن پرهای اطراف چشم.

* پوسته پوسته شدن پوست یا منقار.

* از دست دادن الگو (الگوی رنگ و ...)، طاسی یا زخم در کف پا.

* لنگش یا تغییر وزن بدن.



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

* رشد بیش از حد منقار یا ناخن.

* تغییرات جزئی در عادات صحبت کردن، گاز گرفتن یا خوردن.

* تولید کم در پرندگان مولد.

* مدفوع غیر طبیعی

علائم جدی بیماری :

علائم زیر ممکن است نشان دهنده یک مشکل جدی سلامتی باشد و باید فوراً به دنبال کمک دامپزشکی باشید!

* تغییرات قابل توجهی در تعداد و ظاهر فضولات.

* کاهش یا مصرف بیش از حد غذا و آب.

* تغییر در نگرش، شخصیت یا رفتار.

* حالت کرکی

* کاهش صدا

* تغییر در تنفس یا صداهای غیر طبیعی.

* تغییر وزن یا وضعیت عمومی بدن (وزن بر حسب گرم).

* بزرگ شدن یا تورم روی بدن.

* هرگونه خونریزی یا جراحت

* استفراغ یا ریگورجیشن (پره‌های ناحیه سر چسبناک شده است).

* ترشح از سوراخ‌های بینی، چشم‌ها یا دهان.

* از دست دادن تعادل، ناتوانی در نشستن روی هر دو پا



ارزیابی فضولات

Evaluation of Droppings

- مشاهده مدفوع یک روش ساده برای نظارت بر سلامت پرنده است. می توان از دستمال کاغذی، روزنامه یا سایر سطوح صاف برای خط کشی کف قفس استفاده کرد تا بتوان تعداد، حجم، رنگ و قوام سه جزء مدفوع را روزانه یادداشت کرد.
- مدفوع معمولی پرنده بسته به رژیم غذایی آن از نظر ظاهری متفاوت خواهد بود.

مدفوع نرمال

مدفوع (مواد زائد غذا از دستگاه گوارش) می تواند تا حدودی از نظر رنگ و قوام متفاوت باشد. رژیم های غذایی با محتوای دانه بالا معمولاً مدفوع همگن سیاه یا سبز تیره تولید می کنند. پرندگانی که در جیره های غذایی فرموله شده هستند معمولاً مدفوع نرم و قهوه ای رنگ از خود نشان می دهند. ادرار به طور معمول مایع شفاف است. رژیم غذایی بیش از حد حاوی مواد سبزی و میوه ممکن است باعث افزایش اجزای ادرار شود، همانطور که رژیم غذایی پلت شده نیز همینطور. اورات ها (ضایعات سفید خامه ای از کلیه) اغلب در ادرار مایع معلق می شوند یا به نظر می رسد به دور مدفوع پیچیده شده اند .

مدفوع غیرنرمال

پرنده بیمار ممکن است نشان دهد:

- * کاهش در تعداد کل مدفوع.
- * تغییر رنگ اورات ها یا ادرار به زرد یا سبز.
- * افزایش محتوای آب مدفوع (اسهال)
- * افزایش قسمت ادرار (پلی یوری)
- * کاهش حجم مدفوع با افزایش اورات (پلی اورات)
- * وجود خون



Satin Tan Kimia

شرکت ساتین تن کیمیا

Instagram

Search



satintankimia

Edit Profile

Open Business Suite



مطالب مفید دامپزشکی در پیج انیستاگرام ساتین تن کیمیا

Satin Tan Kimia

Pharmaceutical Company

تولید کننده داروهای دامپزشکی



زخم تروماتیک



جل التیام زخم...



ارتباط با ما



حیوانات خانگی



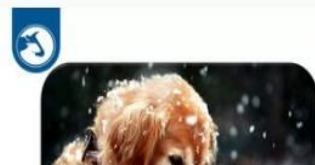
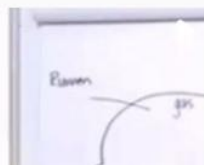
بیم زخم اسب...

POSTS

VIDEOS

SAVED

TAGGED



<https://www.instagram.com/satintankimia/>

